

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a členů JUDr. Roberta Waltra, Mgr. Olgy Houžvičkové, Mgr. Dagmar Jersákové, JUDr. Ivo Jahelky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc., ve věci kárného návrhatele **předsedy Okresního soudu v Mělníku** Mgr. Oldřicha Kajzra, proti kárně obviněné **JUDr. Marcela Buštové**, soudkyni Okresního soudu v Mělníku, zast. JUDr. PhDr. Stanislavem Balíkem, Ph.D., advokátem, sídlem Kolínská 13, Praha 3, o návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti soudce ze dne 20. 10. 2021

t a k t o :

JUDr. Marcela Buštová
nar. X
soudkyně Okresního soudu v Mělníku

I.

s e u z n á v á v i n n o u

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

že zaviněným porušením svých povinností podle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů,

způsobila v období od 3. 11. 2020 do 20. 10. 2021 nedůvodné průtahy v níže uvedených věcech, označených pořadovými čísly dle návrhu na zahájení řízení a jeho doplnění ze dne 8. 3. 2022, vedených u Okresního soudu v Mělníku pod:

4)	sp. zn. 2 T 35/2020	od 3. 11. 2020 do 20. 10. 2021,
5)	sp. zn. 2 T 45/2020	od 3. 11. 2020 do 20. 10. 2021,
6)	sp. zn. 2 T 46/2020	od 3. 11. 2020 do 31. 5. 2021,
8)	sp. zn. 2 T 76/2020	od 16. 12. 2020 do 15. 10. 2021,
9)	sp. zn. 2 T 79/2020	od 28. 12. 2020 do 20. 9. 2021,
11)	sp. zn. 2 T 1/2016	od 3. 11. 2020 do 20. 9. 2021,
12)	sp. zn. 2 T 206/2016	od 3. 11. 2020 do 21. 6. 2021,
13)	sp. zn. 2 T 155/2018	od 3. 11. 2020 do 23. 1. 2021,
14)	sp. zn. 2 T 181/2014	od 17. 6. 2021 do 20. 9. 2021,
15)	sp. zn. 2 T 27/2021	od 24. 7. 2021 do 19. 9. 2021,
16)	sp. zn. 2 Nt 2251/2019	od 8. 12. 2020 do 6. 4. 2021,

17)	sp. zn. 2 T 94/2017	od 5. 2. 2021 do 7. 4. 2021,
II.)	sp. zn. 2 T 135/2019	od 4. 3. 2021 do 20. 10. 2021
IV.)	sp. zn. 2 T 76/2018	od 3. 11. 2020 do 12. 9. 2021,
V.)	sp. zn. 2 T 27/2012	od 1. 12. 2020 do 20. 10. 2021,
VII.)	sp. zn. 2 T 35/2016	od 3. 11. 2020 do 4. 2. 2021,
VIII.)	sp. zn. 2 T 41/2016	od 20. 11. 2020 do 20. 10. 2021,
IX.)	sp. zn. 2 T 191/2016	od 4. 11. 2020 do 20. 10. 2021,
X)	sp. zn. 2 T 101/2017	od 3. 11. 2020 do 3. 10. 2021,
XI.)	sp. zn. 2 T 138/2017	od 17. 11. 2020 do 20. 10. 2021,
XIII.)	sp. zn. 2 T 115/2018	od 3. 11. 2020 do 10. 10. 2021,
XIV.)	sp. zn. 2 T 171/2018	od 3. 11. 2020 do 11. 10. 2021,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti soudce a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l a k á r n é p r o v i n ě n í

podle § 87 odst. 1 zákona o sodech a soudcích

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o sodech a soudcích

kárné opatření

snížení platu o 30 % na dobu 12 měsíců,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

II.

s e z p r o š ť u j e

podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

kárného návrhu pro skutek spočívající v tom,

ž e

v období od 3. 11. 2021 do 6. 4. 2022 způsobila neodůvodněné průtahy ve věcech vedených u Okresního soudu v Mělníku pod:

- I./1) sp. zn. 2 T 89/2019,
- I./2) sp. zn. 2 T 39/2018,
- I./3) sp. zn. 2 T 156/2018,
- I./4) sp. zn. 2 T 26/2016,
- I./5) sp. zn. 2 T 37/2020,
- I./6) sp. zn. 2 T 35/2013,

- I./7) sp. zn. 2 T 75/2018,
- I./8) sp. zn. 2 T 78/2019,
- I./9) sp. zn. 2 T 184/2015,
- I./10) sp. zn. 2 T 123/2018,
- I./11) sp. zn. 2 T 126/2018,
- I./12) sp. zn. 2 T 54/2016,
- I./13) sp. zn. 2 T 153/2019,
- I./14) sp. zn. 2 T 48/2019,
- I./15) sp. zn. 2 T 28/2019,
- I./16) sp. zn. 2 T 55/2019,
- I./17) sp. zn. 2 T 106/2018,
- I./18) sp. zn. 2 T 178/2017,
- I./19) sp. zn. 2 T 137/2016,
- I./20) sp. zn. 2 T 138/2010,
- I./21) sp. zn. 2 T 234/2016,
- I./22) sp. zn. 40 Nt 902/2008,
- I./23) sp. zn. 2 Nt 2153/2021,
- I./24) sp. zn. 2 T 107/2018,
- I./25) sp. zn. 2 Nt 2154/2021,
- I./26) sp. zn. 2 T 147/2019,
- I./27) sp. zn. 2 T 73/2018,
- I./28) sp. zn. 2 Nt 2157/2021,
- I./29) sp. zn. 2 T 163/2016,
- I./30) sp. zn. 2 T 48/2017,
- I./31) sp. zn. 2 T 87/2019,
- I./32) sp. zn. 2 Nt 1107/2021,
- I./33) sp. zn. 2 T 41/2017,
- I./34) sp. zn. 2 T 181/2014,
- I./35) sp. zn. 19 Tm 7/2017,
- I./36) sp. zn. 2 Nt 2051/2021,
- I./37) sp. zn. 1 T 39/2019,
- I./38) sp. zn. 2 T 104/2018,
- I./39) sp. zn. 2 Nt 2049/2021,
- I./40) sp. zn. 2 T 105/2018,
- I./41) sp. zn. 2 T 60/2019,
- I./42) sp. zn. 2 Nt 471/2021,
- I./43) sp. zn. 2 T 61/2020,
- I./44) sp. zn. 2 T 13/2021,
- I./45) sp. zn. 2 T 30/2021,

č í m ž m ě l a s p á c h a t

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

p r o t o ž e s k u t e k n e n í k á r n ý m p r o v i n ě n í m .

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému byl dne 20. 10. 2021 doručen návrh kárného navrhovatele na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudkyně Okresního soudu v Mělníku JUDr. Marcele Buštové. V návrhu bylo kárně obviněné vytýkáno, že porušila § 2 odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), když způsobila průtahy při vyřizování celkem 17 v návrhu specifikovaných věcí. Kárný navrhovatel konstatoval, že návrh byl podán v rámci objektivní i subjektivní lhůty dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. Kárně obviněná byla jmenována soudkyní ke dni 15. 12. 1999 a s účinností od 1. 6. 2001 byla přeložena k Okresnímu soudu v Mělníku. Působí jako soudkyně trestního úseku a vyřizuje trestněprávní agendu v soudním oddělení 2 T. Má k výkonu soudcovské činnosti pouze pro své soudní oddělení k dispozici protokolující úřednici a dále asistentku soudkyně, které jsou k dispozici pouze jí a jsou kladně pracovně hodnoceny. Nebyly zjištěny žádné objektivní překážky, které by jí bránily v řádném výkonu soudcovské funkce. Byly jí ze strany vedení soudu poskytnuty značné úlevy, byla jí z důvodu snížení rozpracovanosti soudního oddělení a vyvarování se dalších průtahů nejprve odebrána specializace a následně podstatně snížen nápad v rejstříku T. V soudním oddělení 2 T byl vykazován dlouhodobě výrazně vyšší počet neskončených věcí než tomu bylo v soudním oddělení 1 T a 14 T. S ohledem na zjištěné nedostatky spočívající v nedostatečné koncentraci řízení, které vedly k neodůvodněným průtahům v několika trestních věcech, byla kárně obviněné udělena dne 19. 12. 2019 výtka. S přihlédnutím k opakovaně zjištěným nedostatkům v práci kárně obviněné a s důrazem na zajištění plynulého vyřizování trestních věcí přistoupil kárný žalobce s účinností od 1. 1. 2020 ke snížení nápadu v soudním oddělení 2 T na 50 % v rejstříku T bez přidělení specializace za současného navýšení nápadu v rejstříku Nt. Ani udělená výtka ani přijaté organizační opatření však neměly na práci kárně obviněné pozitivní vliv. Po opakovaném ústním projednání byla kárně obviněné udělena dne 2. 11. 2020 další výtka za nedostatky spočívající v nedodržení lhůty pro první úkon a za neodůvodněné průtahy. Poté, co byl kárně obviněné po dobu již 18 měsíců snížen nápad na 50 %, nadále vykazovalo „její“ soudní oddělení celkem 29 nevyřízených věcí (33 pravomocně neskončených) oproti 10 nevyřízeným (40 pravomocně neskončeným) věcem v oddělení 1 T při 100% nápadu v rejstříku T a 6 nevyřízeným (35 pravomocně neskončeným) věcem v oddělení 14 T. Kárný navrhovatel poukázal na častější pracovní neschopnosti kárně obviněné a na to, že byla v jejich důsledku zastupována při vyřizování agendy Nt (přípravné řízení). Stav oddělení 2 T se dle kárného navrhovatele postupně zhoršuje a přes uvedená opatření nedošlo k výraznému zlepšení přístupu kárně obviněné k plnění jejích pracovních povinností, a to i přes mírně klesající nápad.

[2] Následně kárný navrhovatel specifikoval, jakých konkrétních pochybení se kárně obviněná dle jeho názoru při vyřizování jednotlivých spisů dopustila. Především jí vytýkal neúčelný, neefektivní a nekoncentrovaný postup, a to v některých případech i přes četnost úkonů ve věci a počet nařízených hlavních líčení. V některých případech byl stranami avizován souhlas se čtením úředních záznamů z přípravného řízení, a přesto byli svědci k hlavnímu líčení voláni (na což byla kárně obviněná upozorňována státním zástupcem). Rovněž kárně obviněná nevyužívala zcela pracovní dobu, svědky k hlavnímu líčení volala v menším počtu, než bylo možné. Pokud bylo hlavní líčení odročováno na dobu delší než 2 měsíce, nebyly k takovému postupu dány objektivní důvody. Kárně obviněná rovněž nerefletovala, zda se jedná o věci starší či vazební, na jejichž urychleném vyřízení je dán významný zájem. Byla jí též vytčena nedostatečná příprava k jednání, v důsledku čehož nebylo k hlavnímu líčení předvoláno více svědků. Referáty s pokynem k předvolání svědků byly soudní kanceláři mnohdy předkládány nedlouho před samotným hlavním líčením a faktické zajištění přítomnosti svědků tak bylo prakticky vyloučeno. V některých případech dokonce nebyli svědci voláni vůbec, ačkoli to bylo právě důvodem pro odročení hlavního líčení. Žádná objektivní překážka rovněž nebránila rozhodnutí o tom, zda se podmíněně odsouzený ve zkušební době podmíněného odkladu výkonu trestu osvědčil, či zda se uložený trest vykoná.

[3] S ohledem na referenční dobu, za kterou kárný navrhovatel považoval ve standardních případech dobu 2 měsíců a u věcí, které je třeba vyřizovat přednostně, či věcí rutinních a jednoduchých, polovinu této doby, pak navrhovatel uzavřel, že jednání kárně obviněné je třeba považovat za zaviněné, a to minimálně ve formě vědomé nedbalosti, neboť měla mít přehled o věcech, které jí byly přiděleny, o úkonech, které je třeba vykonat, jakož i o lhůtách, kdy tak musí učinit. Podle jeho názoru kárně obviněná odmítá při komunikaci s vedením soudu jakékoli vlastní nedostatky a schází u ní jakýkoli projev sebereflexe či náhledu na situaci. Proto kárný navrhovatel navrhl uložení kárného opatření v podobě snížení platu o 15 % na dobu 12 měsíců.

[4] Kárný navrhovatel zaslal dne 9. 3. 2022 kárnému soudu vyjádření, ve kterém zdůraznil, že přístup kárně obviněné nabírá negativního vývoje, neboť ta nastalou situaci vůbec nereflexuje.

[5] Možnost uzavření dohody o vině a kárném patření byla s kárně obviněnou projednána, ke sjednání dohody však nedošlo. Kárně obviněná s vedením soudu komunikuje v minimální možné míře, na její straně je dána naprosto nulová sebereflexe. Od 1. 1. 2022 již kárně obviněná nemá žádný nápad v rejstříku T. Kárně obviněná má v porovnání s agendami soudkyň se shodným obsahem práce poloviční až třetinovou výkonnost. Ačkoli je kárně obviněná v určitém období zcela pasivní, primárně je jí vytýkáno, že ve věcech činila zcela neefektivní a ne hospodárné úkony, které nesměřovaly ke skončení věci. V důsledku toho došlo k průtahům při jejich vyřizování. Souhrnně lze zmínit opakované vyžadování opisu rejstříku trestů, dělení úkonu na více úkonů (vyžadování listin a teprve následně nařizování jednání atp.), nedostatečnou přípravu hlavního líčení, jež je pak třeba odročovat, odročování po provedení nepatrné části dokazování a z toho plynoucí navyšování počtu hlavních líčení. Kárný navrhovatel připojil „Zprávu o prověrce vybraných trestních věcí, v nichž dosud probíhá trestní řízení u Okresního soudu v Mělníku“ místopředsedy Krajského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2021. Prověrka ústí v závěr, že ačkoli k prověrce došlo s tříletým odstupem od prověrky poslední a ačkoli již předchozí prověrka poukázala na řadu vad a nedostatků jak v rychlosti řízení, tak i v konkrétně voleném postupu soudu, nelze konstatovat, že by došlo k zlepšení a že by byl zcela respektován zákon či reflektovány výhrady, na něž bylo poukázáno. Opakuje, že délka řízení je mnohdy ovlivněna ryze subjektivními faktory. Ani nadále není brána na zřetel zákonná úprava týkající se koncentrace řízení. Jedno ze soudních oddělení, jehož spisy jsou především ke kontrole předloženy (jedná se o oddělení kárně obviněné) tuto zásadu ostentativně ignoruje. Uzavírá, že jestliže se nic nezměnilo na nepřiměřeně pomalém postupu v řadě jednotlivých věcí, pak destrukce smyslu řízení a jeho efektivity hraje i nadále podstatnou roli. Nelze v žádném případě dovodit, že by došlo k žádoucímu zlepšení, přičemž prostředky k nápravě byly z hlediska prověřkové činnosti již prakticky vyčerpány. Vyše uvedené problémy se pak „*především vyskytují ve věcech vyřizovaných předsedkyní senátu či samosoudkyní JUDr. Buštovou, v jejímž senátě je rovněž dlouhodobě výrazně větší množství starších neskončených věcí, než v senátech jiných.*“

[6] Spolu s vyjádřením zaslal kárný navrhovatel rovněž „Návrh na zahájení kárného řízení“ ze dne 8. 3. 2022, kterým rozšířil návrh ze dne 7. 10. 2021. Kárně obviněná se podle něj dopustila neodůvodněných průtahů v dalších 45 specifikovaných spisech, a to od doby bezprostředně následující po podání prvního návrhu až do 6. 4. 2022 (uvedeno v souvislosti s trestním řízením sp. zn. 2 T 13/2021 uvedeným pod č. I./44 rozšíření návrhu). Dále v pořadí druhý návrh obsahuje výčet dalších spisů označených čísly II. – XIV., v nichž navrhovatel shledával neodůvodněné prodloužení trestního řízení. Ve věci vedené pod č. II. je akcentován opakovaný postup v rozporu s právním názorem odvolacího soudu vedoucí posléze k rozhodnutí, aby byla věc projednána jiným samosoudcem. Ve většině je v této skupině kárně obviněné vytýkáno, že nebylo rozhodnuto, zda se podmíněně odsouzený osvědčil, či zda se podmíněně odložený trest vykoná. Kárný navrhovatel shrnul, kdy byla kárně obviněná v období po 23. 10. 2018

v pracovní neschopnosti, kdy se účastnila pobytu v lázních, kdy čerpala dovolenou, kdy byla nepřítomna z důvodu návštěv lékaře nebo rehabilitací. Je přesvědčen, že rovněž v tomto období přesáhla její nečinnost přiměřenou dvouměsíční referenční dobu, zkrácenou v případě jednoduchých a rutinních úkonů na polovinu. Za průtah je třeba považovat celou dobu, po kterou byla obviněná pasivní, a to i přes zohlednění její pracovní neschopnosti. Kárný návrhovač navrhl, aby kárně obviněné bylo uloženo kárné opatření odvolání z funkce soudkyně.

[7] V důsledku judikatorního vymezení kárného skutku spočívajícího v neodůvodněných průtazích při výkonu soudcovské činnosti je třeba některá tvrzení obsažená v rozšíření návrhu považovat za doplnění původního návrhu, neboť se časově vztahují k období, jímž byl vymezen kárný skutek v původním návrhu.

[8] Skutečným rozšířením návrhu je toto podání toliko v části vztahující se k spisům uvedeným pod bodem I. a v případě skutku vymezeného v bodě III. tohoto podání. Ten se svým charakterem zcela vymyká tvrzeným pochybením v ostatních trestních věcech. Kárně obviněné se klade za vinu, že za práci přesčas konanou ve věci sp. zn. 2 Nt 1/2022 v den pracovního klidu (v sobotu) dne 29. 1. 2022, spočívající v přípravě na vazební zasedání a účasti na vazebním zasedání v době od 14:50 do 15:00 (tj. v délce trvání 10 minut), účtovala část platu za práci přesčas od 13:00 do 18:00 hod., tj. v rozsahu 5 hodin, namísto skutečně odvedené práce přesčas. Naposledy uvedeného kárného provinění se měla kárně obviněná dopustit až poté, kdy byl ve věci podán původní návrh. S odkazem na tyto skutečnosti kárný senát rozhodl při ústním jednání dne 13. 9. 2022 o vyloučení tohoto skutku k samostatnému projednání a rozhodnutí.

II.

[9] Kárně obviněná vytkla kárnému návrhu, že při rekapitulaci věcí, v nichž se měla dopustit průtahů, nebylo stanoveno, v jakých momentech průtahy nastaly, resp. jak dlouho v dílčích mezidobích trvaly.

[10] Kárný návrh považuje za nekonkrétní, proto je pro ni obtížné se k výtkám vyjádřit. Navrhované kárné opatření považuje s ohledem na judikaturu kárných senátů za nepřiměřeně přísné. Vyjádřila pochybnost, zda skutečným důvodem kárného návrhu není její věk a záměr proměnit složení a omladit soudce u okresního soudu.

[11] U spisu pod pořadovým číslem 1) byl podle jejího názoru návrh podán po marném uplynutí objektivní lhůty. Za průtah nelze považovat situaci, kdy je hlavní líčení odročeno k žádosti obhájce. Rovněž nelze nutit právního zástupce obžalovaného, aby v právně složité věci za sebe zajišťoval substituci. Hlavní líčení, u nichž byli vyslýcháni svědkové a prováděny důkazy, nebyla odročována na dobu delší než 1 měsíc. Pokud byla v této věci prodloužena lhůta k vypracování písemného vyhotovení rozsudku, dá se předpokládat, že již v té době měl kárný návrhovač znalost o stavu řízení a o obsahu spisu. Nebyla proto dodržena ani subjektivní lhůta k podání návrhu. V době covidové pandemie bylo při provádění vyšetřovacího pokusu přítomno 17 osob a v době lockdownu jej nebylo možné uskutečnit. Šlo o nikoli jednoduchou věc, její složitost byla dána i technickými obtížemi při zajištění relevantního znalce.

[12] U spisu č. 3) poukázala na to, že ve věci bylo rozhodnuto dne 29. 3. 2021, tedy po 14 měsících od podání obžaloby. K odročování hlavního líčení docházelo z důvodu onemocnění, omluvy obhájce či epidemiologických důvodů. Nikdo z účastníků řízení si na průtahy nestěžoval, neurgoval úkony či nařízení hlavního líčení.

[13] Ke spisu pod pořadovým číslem 6) kárně obviněná uvedla, že bylo odročováno z objektivních důvodů (nemoc, karanténa), což je v rozporu s tvrzením, že prodleva mezi hlavními líčeními nebyla dána objektivními důvody. Rovněž bylo třeba zohlednit možnosti přísedících. Je na soudci, aby si zorganizoval práci a kárný navrhovatel nepřinesl snímek jejího pracovního týdne, kdy měly nastat průtahy při stanovení termínu hlavního líčení. Kladla otázku, zda nebylo odročováno na vzdálenější termín proto, že měla naplánováno jiné hlavní líčení na několik dnů, zda neměl spis stovky stran, zda byl dobře připraven z přípravného líčení, či proto, že psala mnohostránkový rozsudek v souběžně skončené věci.

[14] Ke spisu č. 7) zdůraznila, že bylo rozhodnuto za 11 měsíců od podání obžaloby. Odročení v této věci na neurčito mělo své opodstatnění, neboť obžalovaný byl v den, kdy se nedostavil k hlavnímu líčení, propuštěn z nemocnice, což z povahy věci nemohla vědět. Přeložení hlavního líčení z 19. 4. 2021 na 21. 4. 2021 považuje naopak „za ukázkou operativního řešení pro zajištění konání hlavního líčení.“

[15] U spisu č. 10) bylo, včetně odvolacího řízení, rozhodnuto za 11 měsíců od nápadu obžaloby a k odročení hlavního líčení došlo pro omluvu obžalované.

[16] K podání kárného navrhovatele ze dne 8. 3. 2022 poukázala kárně obviněná na období, po které byla od 5. 10. 2021 v pracovní neschopnosti. Přesto se opakovaně tvrdí, že včasným úkonům jí objektivně nebránila žádná překážka. Při počtu spisů, které měla po ukončení pracovní neschopnosti k rozhodování, není objektivně možné zajistit volnou jednacím místnost k jejich projednání. Označila věci, které již byly v mezidobí skončeny, a ty, v nichž již bylo nařídáno veřejné zasedání. V kárném návrhu jsou podle jejího názoru často zmiňovány pouze některé úkony, nikoli úkony všechny. U tvrzených průtahů by mělo být vždy určeno, po jaký konkrétní časový úsek trvaly a zda se jedná o průtahy způsobené soudem. Pokud byly k důkazu navrženy posudky, které napsali soudci odvolacího soudu, někteří s rozsudky kárně obviněné vůbec nepřichází do styku, jiní hodnotí její práci obecně, aniž by se vyjadřovali ke konkrétním spisům. Navíc není jisté, zda se skutečně jedná o spisy, které jsou předmětem kárného řízení. Proto navrhla k důkazu jejich výslech.

[17] Kárně obviněná doplnila své vyjádření ke kárnému návrhu podáním ze dne 12. 9. 2022. Zdůraznila, že byla po část rozhodného období v pracovní neschopnosti a že probíhala pandemie Covid-19. Ke spisu sp. zn. 14 T 190/2016 připomněla, že jí kárný navrhovatel udělil dne 2. 11. 2020 výtku, jejímž předmětem byl i uvedený spis. Došlo proto k porušení zásady *ne bis in idem* i k překročení subjektivní lhůty k některým tvrzením týkajícím se tohoto spisu. Podstatnou část vymezení skutku proto nelze přijmout. Rovněž v případě věci sp. zn. 2 T 32/2019 poukázala na udělenou výtku, v důsledku čehož je podstatně stručnější popis vytykánych skutečností. K věci sp. zn. 2 T 2/2020 rovněž namítala nedodržení subjektivní lhůty, neboť dne 31. 7. 2020 proběhla kontrola věcí starších 6 měsíců, což byl v té době i případ tohoto spisu. Dále poukázala na to, že některé z věcí uvedených v kárném návrhu i v jeho rozšíření byly v mezidobí skončeny. Ve věci sp. zn. 2 T 47/2010 citovala část tvrzení kárného navrhovatele s tím, že její úkony žádné průtahy v řízení evidentně nezpůsobily.

[18] Ohledně případů souvisejících s § 83 odst. 3 tr. zákoníku a s fikcí o tom, že se odsouzený osvědčil, zdůraznila, že ani státní zástupce ani obžalovaný nenavrhli postup podle § 330 odst. 1 tr. řádu (tedy vydání rozhodnutí o tom, že se podmíněně odsouzený osvědčil). I v těchto věcech byly činěny úkony, bylo průběžně sledováno chování odsouzených, jakož i to, zda a kolik případně uhradili na dlužném výživném (v případě odsouzení za zanedbání povinné výživy). Roční lhůta k rozhodnutí předpokládá jistou aktivitu i ze strany účastníků řízení a je otázkou, zda lze z právních předpisů dovodit, kdy má soud rozhodnout, pokud není z jejich strany vyvíjena

žádná aktivita a nejsou známy žádné důvody, pro které by odsouzený nemohl být osvědčen. Pro účely kárného návrhu bylo třeba prokázat, že k osvědčení ze zákona došlo „nesprávně“. Pokud byl odsouzený osvědčen správně, nebyla objektivně naplněna podmínka ohrožení důvěry v odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Pokud je jí v této souvislosti v některých případech vytýkáno, že nebyl zvolen postup podle § 330 odst. 4 tr. řádu, má za to, že předseda senátu není osobou, která by mohla podat stížnost, není k tomu oprávněn. Tvrzený skutek proto nemohl být kárným proviněním.

[19] K rozšíření návrhu znovu podotkla, že část věcí uvedených v bodě I. již byla skončena. Stalo se tak v době, kdy psala rozsáhlý rozsudek ve věci sp. zn. 2 T 32/2019. Znovu poukázala na to, že po podstatnou část období tvrzené nečinnosti byla v pracovní neschopnosti a ve zbylém čase vymezeného období nebylo lze všechny věci projednat.

III.

[20] Z důkazů provedených kárným soudem při ústním jednání vyplývá pro rozhodnutí v této věci následující skutkový stav: rozvrh práce Okresního soudu v Mělníku pro rok 2019 stanovil působnost soudního oddělení 2, jehož byla kárně obviněná předsedkyní senátu/samosoudkyní tak, že vyřizovala vedle 100% nápadu v rejstřících Td, Nt – všeobecné trestní věci (bez přípravného řízení), Ntm připadajícího na 1 soudce a 100% nápadu rejstříku Nt – přípravné řízení, především 100 % nápadu rejstříku T připadající na jednoho soudce. Soudnímu oddělení nebyla přidělena žádná specializace. Součástí oddělení byla i vyšší soudní úřednice a soudní tajemnice. Pro rok 2020 již rozvrh práce stanoví druhému soudnímu oddělení oproti předchozímu roku při absenci specializace k vyřízení v trestní agendě 50 % nápadu rejstříku T připadající na 1 soudce. Součástí oddělení je vedle soudní tajemnice i asistentka soudce. Obdobně stanovil rozvrh práce co do oboru a vymezení působnosti, jakož i co do personálního složení druhého soudního oddělení i v roce 2021. Pro rok 2022 druhé soudní oddělení vyřizuje v trestní agendě rejstříku T „toliko“ věci napadlé do 31. 12. 2021 a návrhy na potrestání se zadrženým podezřelým mimo pracovní dobu. Do soudního oddělení jsou zařazeny 2 vyšší soudní úřednice, každá pro odpovídající trestní rejstřík (Td, Nt bez přípravného řízení, Td a Nt – přípravné řízení).

[21] Z rozpisu jednacích síní v období od 1. 5. 2019, od 1. 2. 2020 a od 23. 10. 2020 vyplývá, že kárně obviněná měla v průběhu pracovního týdne k dispozici po celý den jednací síň č. 2, a to v pondělí, středu a v liché týdny i v pátek.

[22] Soudní spis obsahuje přehledy CSLAV pro období od 1. 1. 2019 do 31. 5. 2021 a „přehledy o vyřizování agendy T“ pro období únor 2018 a červen 2021 - září 2021. Vyplývá z nich, že v období, kdy měla kárně obviněná 100% nápad do rejstříku T, činil počet jejích nevyřízených věcí (k prosinci 2019) 17 věcí, oproti 14, 7, resp. 9 věcem v ostatních soudních odděleních. Od počátku roku 2020, kdy je již nápad kárně obviněné poloviční, nesetrvává měsíční počet kárně obviněnou vyřízených věcí na předchozích hodnotách, ale setrvale je nižší (např. v lednu 2020 napadlo do senátu 2 T 7 věcí a vyřízeno jich bylo rovněž 7, do senátu 1 T ve stejném období napadlo 13 věcí a 13 jich bylo rovněž vyřízeno, do senátu 3 T napadlo 10 věcí a 11 jich bylo vyřízeno a do senátu 14 T napadlo 13 věcí a bylo jich vyřízeno 10). Od té doby se kárně obviněné v žádném měsíci nepodařilo skončit tolik věcí jako jejím kolegům v ostatních senátech, i přes poloviční nápad v rejstříku T. Tento nepoměr byl v některých měsících velmi výrazný, např. v dubnu 2020 vyřídila kárně obviněná toliko 1 věc oproti 8, 11, resp. 7 věcem ostatních kolegů, následující měsíc pak tyto hodnoty činily 7 oproti 19, 11 a 19 věcem. Spíše se jeví, že kárně obviněná přizpůsobila počet jí skončených věcí sníženému nápadu, namísto toho, aby jej využila k eliminaci existujících nedodělků. I přes poloviční zatížení oproti ostatním kolegům vyřizujícím trestní agendu se v květnu 2020 dostávají počty neskončených věcí kárně

obviněné na srovnatelné hodnoty se soudním oddělením 1 T, které však má v té době již několik měsíců dvojnásobný nápad v rejstříku T. Nejenže se nedaří kárně obviněné počet nedodělků v průběhu 2. poloviny roku 2020 snížit, ale naopak, v únoru 2021 jich má i přes poloviční nápad, trvající v té době již 14 měsíců, již celkově nejvíce (19 věcí oproti 17, 8, resp. 13 věcem). Tento nepříznivý trend se v následujících měsících výrazně prohlubuje. Již v březnu a zejména v dubnu 2021 je počet neskončených věcí v soudním oddělení oproti ostatním minimálně dvojnásobný (25 věcí oproti 12, 7 resp. 12 věcem) a kárně obviněné se nedaří i přes podstatně zredukovaný nápad vyřídit více věcí, než jí i v takto omezeném rozsahu napadlo (v březnu 2021 napadlo 5 věcí, vyřízeno jich bylo rovněž 5, dubnu napadly 4 věci, vyřízena však byla pouze 1). Rovněž nelze tvrdit, že v souvislosti se snížením rozsahu nápadu v rejstříku T došlo u kárně obviněné k převisu mezi věcmi vyřízenými a věcmi napadlými. Pokud bylo v některých měsících vyřízeno více věcí, než jich napadlo (např. březen 2020 či únor 2021), šlo o jednotky případů, které byly zpravidla následovány ještě výraznějším propadem (duben 2020 resp. duben 2021). To vše za situace, kdy ostatní soudní oddělení setrvale vykazovala zpravidla minimálně dvojnásobné počty vyřízených věcí (např. v únoru 2021 bylo kárně obviněnou vyřízeno 6 věcí oproti 15, 8, resp. 15 věcem ostatních trestních kolegů). Tento negativní stav je nejzřetelnější v posledním měsíci před podáním kárného návrhu (září 2021), kdy počet kárně obviněnou nevyřízených věcí činí 28, oproti 13, 7 resp. 9 věcem ostatních. Lze tedy přisvědčit závěru kárného návrhatele, že výkonnost kárně obviněné byla ve sledovaném období výrazně nižší než výkonnost ostatních kolegů za nesrovnatelných a v její prospěch nastavených podmínek, a to z hlediska absolutního výkonu v jednotlivých měsících poloviční až třetinová. Rovněž je zřejmé, že ačkoli měla kárně obviněná nadstandardní podmínky pro snížení absolutního počtu nedodělků, spočívající ve snížení celkového nápadu v základní agendě na polovinu, stav jejího soudního oddělení se postupně nikoli zlepšoval, ale naopak zhoršoval. Rovněž z ničeho neplyne, že by byly její výkonnosti činy jakékoli systémové překážky, naopak, podmínky pro výkon soudcovské činnosti měla kárně obviněná minimálně standardní. Měla k dispozici kvalifikovanou asistentku, neměla oproti ostatním jakékoli omezení v rozsahu využití jednacích síní a, především, měla po dobu posledních dvou let poloviční nápad v základní vyřizované agendě, který jí byl posléze (dlužno dodat že až po uplynutí rozhodného období – viz dále) úplně zastaven.

[23] Kárný soud si vyžádal stanovisko soudcovské rady Okresního soudu v Mělníku k výkonu soudcovské činnosti kárně obviněné. Ve stanovisku ze dne 26. 11. 2021 soudcovská rada mj. zdůrazňuje, že kárně obviněná plní soudcovské povinnosti v nezbytně nutné míře, bohužel někdy ani to ne. Podle soudcovské rady bývá na pracovišti podstatně častěji nepřítomna, což vede k zátěži ostatních soudců, kteří jsou pak nuceni řadu úkonů (vazební zasedání, neodkladné a neopakovatelné úkony) vykonávat za ni. Rozhodování o vazbách v přípravném řízení činí za kárně obviněnou z poloviny v zastoupení její kolegové, přestože v rozvrhu práce má nápad 100%. Soudcovská rada poukázala na již výše uvedené snížení nápadu v letech 2020 a 2021. V postoji kárně obviněné shledává soudcovská rada absolutní nezáměr o chod soudu a vytváření pozitivní atmosféry na pracovišti, na konkrétní vytykané nedostatky reaguje kárně obviněná pouze osobními útoky na ostatní kolegyně a nedostatky ve své práci neshledává. Podle soudcovské rady nemá kárně obviněná dostatečnou sebereflexi a popírá nedostatky ve své činnosti. Soudcovská rada uzavírá, že Okresní soud v Mělníku je již po mnoho let v důsledku nedostatečné práce kárně obviněné, jakož i v důsledku přetrvávajícího množství nedodělků, které lze v drtivé většině přičíst právě na její vrub, hodnocen negativně nadřazeným soudem.

[24] Kárný návrhové předložil kárnému soudu hodnocení rozhodovací činnosti kárně obviněné, vypracované na žádost místopředsedy Krajského soudu v Praze předsedy odvolacích senátů uvedeného soudu. Místopředseda krajského soudu na podkladě těchto hodnocení a výsledků prověrek řadí kárně obviněnou mezi nejhorší trestní soudce v územním obvodu Krajského soudu v Praze. Podle jeho názoru je patrná neodpovídající úroveň odborných znalostí

a z toho pak vyplývá bezradnost a zcela neefektivní způsob vedení řízení. Rozhodnutí přezkoumávaná odvolacím soudem v naprosté většině neodpovídají zákonným požadavkům. Odvolací senát 14 To konstatuje, že mu bylo v období od 1. 1. 2021 do 28. 2. 2022 předloženo k přezkumu 6 rozhodnutí kárně obviněné z přípravného řízení (vazební rozhodování). Všechna mají jako společný jmenovatel stručné až nedostatečné odůvodnění, v jednom případě až částečně nesrozumitelné. Ač bylo rozhodováno o vazbě, bylo opomenuto rozhodnout o navrhovaném nahrazení vazby, bylo rozhodováno o dřívějším písemném slibu bez jeho případné aktualizace, byla potvrzena vazba s vazebním důvodem, který v době rozhodování již nebyl dán. K vyjádření byl připojen soupis věcí, v nichž byly uvedené nedostatky zmíněny přímo v odůvodnění rozhodnutí krajského soudu. Předseda odvolacího senátu 11 To konstatuje, že se osobně jako zpravodaj za poslední 2 roky zabýval věcí kárně obviněné toliko v jednom případě, a nemá proto bezprostřední poznatky k její činnosti ať pozitivního či negativního charakteru. Odvolací senát 10 To uvádí, že se k rozhodovací činnosti kárně obviněné nemůže vyjádřit pochvalně. Krom zcela jednoduchých věcí je její přístup k řešení trestních kauz zatížen značnou nekoncentrovaností, jejíž příčinou je podle něj nedostatečná schopnost ujasnit si, co je pro náležité objasnění věci podstatné a jakým směrem je třeba dokazování směřovat. To se projevuje např. opakovaným odročování hlavních líčení na podkladě návrhů obhájců na (vesměs zcela nadbytečné) doplnění dokazování, či v respektování žádosti o odročení, kterým by většina jiných soudců zcela důvodně nevyhověla. Rozhodnutí kárně obviněné jsou většinou odůvodněna nedostatečně, především v rozsudcích prakticky vždy chybí pasáž popisující, jakými úvahami se soud řídil při právním posouzení věci. Předseda senátu 9 To uvádí, že kromě skutkově vcelku jednoduchých trestních věcí, které lze většinou ukončit v jediném hlavním líčení, se její rozhodovací praxe vyznačuje ne zcela koncentrovaným postupem, což se promítá negativně jak do délky trestního řízení, tak do kvality přijatého rozhodnutí. Mnohdy nedůvodně odročuje hlavní líčení, což je podle názoru předsedy senátu 9 To způsobeno tím, že se nedůsledně připravuje na jednání, což se posléze negativně projevuje jak v odborné kvalitě vedeného jednání, v délce řízení a v celkové přesvědčivosti vydaných rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí povětšinou obsahují pouze rekapitulaci provedených důkazů, na což již nenavazuje jejich náležité skutkové a právní hodnocení. Ačkoli by měla kárně obviněná patřit z hlediska délky vykonávaného mandátu k těm nejlepším soudcům, je předseda senátu 9 To nucen konstatovat, že opak je pravdou. Odvolací senát 13 To považuje rozhodovací činnost kárně obviněné za velice problematickou. Její rozhodnutí hodnotí jako nejasná, pro absenci řádného odůvodnění i nepřezkoumatelná. Proto musí být opakovaně rušena, přičemž sebereflexe na základě pokynů soudu II. stupně není zřejmá. Často se objevuje neznalost posuzované materie a neschopnost řádné odůvodnění skutkových závěrů vůbec vypracovat, obzvláště ve složitějších věcech. Absentuje i orientace v elementární trestněprávní problematice, jakož i v judikatuře. Při porovnání s dalšími trestními soudci v obvodu Krajského soudu v Praze jmenovaná podle názoru senátu 13 To skutečně vybočuje, a to v negativním slova smyslu. Senát 12 To pak konstatuje, že v poslední době nepřezkoumával věci kárně obviněné. Pouze v obecné rovině, s poukazem na předcházející dobu, uvádí, že kárně obviněné může činit určité problémy rozhodování ve složitějších či obsáhlejších věcech, a to čas od času i po stránce procesní, což nezdědko ovlivňuje i délku řízení.

[25] Hodnocení rozhodovací činnosti odvolacím soudem má podle přesvědčení kárného soudu místo především při úvaze o druhu a výši uloženého kárného opatření. Již na tomto místě je však třeba vyložit, proč kárný soud nepřistoupil na návrh kárně obviněné a neprovedl důkaz výsledkem soudců odvolacího soudu. Kárně obviněné je kladeno za vinu, že jako soudkyně způsobila při vyřizování věcí průtahy a nedodržovala lhůty pro jejich vyřízení, opakovaně je pak vytýkána nekoncentrovanost procesního postupu a porušení § 2 odst. 4 tr. řádu. Podle věty druhé tohoto ustanovení musí orgány činné v trestním řízení trestní věci projednávat urychleně bez zbytečných průtahů; s největším urychlením projednávají zejména vazební věci a věci,

ve kterých byl zajištěn majetek, je-li to zapotřebí vzhledem k hodnotě a povaze zajištěného majetku. Že jsou kárně obviněné primárně vytýkány neodůvodněné průtahy, zřetelně vyplývá z návětí i textu návrhu na zahájení kárného řízení, jakož i z jednotlivých provinění vytýkaných v rozšíření návrhu ze dne 8. 3. 2022. I proto je dílčí odůvodnění návrhu stran vytýkaných průtahových spisů formulováno s odkazem na zprávu o kontrole jako sled úkonů, které ve věci buď nenastaly dostatečně včas, nebo byly nadbytečné a plynula z nich nedostatečná koncentrace vedeného trestního řízení. Kárně obviněné nebyla primárně vytýkána odborná úroveň její rozhodovací činnosti. Jakkoli způsob vedení trestního řízení zpravidla úzce souvisí s kvalitou následného soudního rozhodování a jsou tyto aspekty zpravidla (nikoli vždy) vzájemně podmíněny, přesto jde z hlediska případného kárného provinění soudce o samostatné a podstatně odlišné kategorie. Zatímco tvrzené průtahy při vyřizování věci jsou ze své podstaty kategorií objektivnější (lze snáze uvážít o tom, co průtahem je či není), otázka kvality či úrovně soudního rozhodování se již mnohem zřetelněji dotýká samotné podstaty soudcovské nezávislosti jako jedné ze základních hodnot výkonu soudcovské činnosti. V každém případě by musel kárný návrhovač, pokud by primárně kladl kárně obviněné za vinu nedostatečnou odbornou úroveň jí vydávaných rozhodnutí, formulovat kárný návrh podstatně odlišně. To se nestalo. Kárné provinění jím bylo shledáváno v něčem jiném, v tvrzených průtazích a v nekoncentrovaném postupu v řízení. Jakkoli tento předpoklad soudci odvolacího soudu ve shodě potvrzují, nebylo je z uvedeného důvodu třeba v kárném řízení vyslechnout. Přísluší kárnému soudu, aby z jednotlivých vytýkaných spisů zjistil, zda je kárný návrh důvodný či nikoli. Tuto základní otázku nemůže přenést na soudce odvolacího soudu, kteří se s činností kárně obviněné setkávají z titulu instanční nadřízenosti při výkonu běžné soudní praxe. Nedůvodným je konečně poukaz na to, že se někteří s rozhodovací činností kárně obviněné nesetkávají. Jak již bylo výše uvedeno, vyjádření odvolacích senátů tento aspekt reflektují, některé senáty přiznávají, že její rozhodnutí nyní nepřezkoumávají a činili tak toliko v minulosti. Ani tento poukaz kárně obviněné proto nevede k potřebě tyto důkazní prostředky jakkoli doplňovat či k závěru o jejich nejasnosti.

[26] Součástí kárného spisu jsou rovněž 2 výtky podle § 88a zákona o soudech a soudcích, které byly kárně obviněné v minulosti uděleny. První je z 19. 12. 2019, zn. 70 Spr 434/2019. Konstatuje se, že dne 26. 11. 2019 byla provedena kontrola nevyřízených věcí soudního oddělení 2 T, a to vzhledem k dlouhodobě neuspokojivému stavu ve vztahu k ostatním senátům trestního úseku soudu. Byly zjištěny nedostatky spočívající v nedostatečné koncentraci řízení s ohledem na § 198 odst. 3 tr. řádu, které zřetelně poznamenávají délku řízení, a to minimálně v 6 věcech, jejichž výčet, včetně specifikace zjištěného pochybení, následuje. Uzavírá, že minimálně v uvedených věcech došlo v důsledku absence koncentrace řízení k neodůvodněným průtahům. Dne 2. 11. 2020 byla kárně obviněné udělena další výtka (zn. 70 Spr 1144/2020) navazující na kontrolu nevyřízených věcí starších 6 měsíců a dlouhodobě neuspokojivý stav soudního oddělení. Bylo vytčeno nedodržení lhůty pro první úkon ve věci ve specifikovaných řízeních a byly konstatovány neodůvodněné průtahy při vyřizování předmětných věcí. To vše za zohlednění skutečnosti, že má soudní oddělení snížený nápad na 50 % za současného zajištění plným administrativním aparátem.

IV.

[27] V projednávané věci je kárně obviněné vytýkáno jednání spočívající v průtazích v řízení. Právní názor k pojetí tohoto typu skutku kárný soud komplexně vyjevil v rozhodnutí ze dne 21. 1. 2019 č. j. 11 Kss 7/2018-207, ve věci *Maxa III*, na které v podrobnostech odkazuje. Naplnění skutkové podstaty kárného provinění spočívajícího v průtazích v řízení kárný senát spatřuje v zaviněné nečinnosti soudce v určitém období – bez ohledu na to, kolika řízení (věci) se týká. Počet řízení zatížených průtahy představuje pouze okolnost, kterou kárný senát vezme v úvahu při ukládání kárného opatření. Při takovém pojetí skutku je imanentní součástí popisu

vytýkaného skutku, jímž je kárný senát vázán, vymezení počátku a konce doby vytýkané nečinnosti. Jedním z důsledků tohoto pojetí skutku je skutečnost, že v případě, kdy kárný soud neshledá v určité věci vytýkané průtahy, nerozhodne v daném rozsahu o zproštění kárného obvinění, nýbrž tuto věc pouze nezahrne do výroku rozhodnutí (viz body 42–57 rozhodnutí ve věci Maxa III, včetně tam citované prejudikatury).

[28] Zároveň po podání kárného návrhu již nelze rozšiřovat období, v němž je kárně obviněnému vytýkána nečinnost – šlo by totiž o nově žalovaný skutek. Rozhodné období, jímž se kárný senát v této věci zabýval, je proto z jedné strany ohraničeno dnem podání návrhu v této věci, tedy datem 20. 10. 2021. Tvrzené nedůvodné průtahy po tomto datu již představují nový skutek. To však neznamená, že nebylo lze se podáním kárného navrhovatele ze dne 8. 3. 2022 v tomto kárném řízení zabývat. Skutky vymezené body II. – XIV. (s výjimkou skutku III.) míří z hlediska období, ve kterém mělo docházet k nedůvodným průtahům, do doby před podáním původního návrhu. Jde tak v této části materiálně nikoli o rozšíření kárného návrhu, ale o doplnění návrhu původního o nové skutečnosti, vztahující se ke skutku, který byl obsažen již v původním návrhu. Jinak je tomu v případě skutku uvedeného v bodě I. rozšíření návrhu. Zde jsou neodůvodněné průtahy kárně obviněné shledávány až v období po podání původního návrhu, šlo tedy o nový skutek.

[29] Kárně obviněné byly v minulosti uděleny za typově shodná pochybení dvě výtka, a to dne 19. 12. 2019 a dne 2. 11. 2020. Kárná judikatura stojí na tom, že výtka orgánu státní správy soudů, který je oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení, uložená podle § 88a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, není kárným opatřením uvedeným v § 88 odst. 1 tohoto zákona, které může uložit kárný senát. Přesto jde o disciplinární opatření uložené podle zákona o soudech a soudcích. Jestliže navrhovatel jako orgán státní správy soudů a oprávněný podat návrh na zahájení kárného řízení posoudil nečinnost kárně obviněné soudkyně za určité časové období jako drobný nedostatek v práci a uložil jí výtka, a v následné době podal proti uvedené soudkyni návrh na kárné řízení, v němž jí vytýkal zaviněnou nečinnost sice v jiných spisech, ale za dobu s dobou zaviněné nečinnosti postiženou výtka se překrývající, pak má kárný senát za to, že za stejné provinění – nečinnost sice v jiných věcech, ale ve stejném časovém období nelze stíhat kárně obviněnou kárným soudem (srov. rozhodnutí ze dne 14. 9. 2010, čj. 13 Kss 2/2010-87). Jestliže tedy kárný navrhovatel vytkl kárně obviněné nedůvodné průtahy v řízení a nekoncentrovaný postup výtka ze dne 2. 11. 2020, bez ohledu na to, zda jí vytýkal pochybení ve shodných věcech jako posléze v kárném návrhu, brání tato výtka kárnému postihu za typově obdobné provinění pro období před jejím udělením. Časovým obdobím, pro které kárný soud zvažoval, zda v něm došlo ke kárnému provinění, je proto období od 3. 11. 2020 do 20. 10. 2021. To mělo v případě některých spisů za následek závěr, že zjištěné průtahy by byly sice neodůvodněné, avšak byly ukončeny procesní aktivitou kárně obviněné ještě před počátkem rozhodného období. Někdy lhůta pro rozhodnutí o osvědčení odsouzeného, či o tom, že se uložený trest vykoná, uplynula ještě před počátkem rozhodného období. Do výroku o vině proto nebyly tyto spisy zahrnuty.

[30] Kárný senát se dále zabýval tím, zda byl návrh na zahájení kárného řízení podán v rámci otevřených lhůt, vyplývajících z ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. Objektivní i subjektivní lhůta byly bezpečně dodrženy. Vzhledem k období, jímž se z hlediska neodůvodněných průtahů zabýval, z povahy věci nemohlo dojít k marnému uplynutí objektivní tříleté lhůty od spáchání kárného provinění ke dni podání kárného návrhu. Jen pro úplnost je k argumentaci kárně obviněné k objektivní lhůtě stran věci sp. zn. 14 T 190/2016 vhodné doplnit, že kárná judikatura považuje nečinnost při vyřizování spisů za delikt trvajícím a umožňuje postihnout kárně obviněného soudce i za průtahy předcházející běhu objektivní lhůty. Nicméně je nutné, aby nečinnost soudce, která započala před začátkem běhu objektivní lhůty, trvala

i v okamžiku, od něž se tříletá lhůta počítá, tedy aby stav odporující právu nebyl před počátkem běhu lhůty ukončen provedením účinného a efektivního procesního úkonu (viz bod 60 rozhodnutí ve věci Maxa III a tam uvedenou další judikaturu, zejm. rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 12. 2004, sp. zn. Ds 13/2004).

[31] Dodržena byla i subjektivní šestiměsíční lhůta počítaná ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění. Kárně obviněná v případě některých spisů (sp. zn. 2 T 2020) odkazovala na obsah udělené výtky s tím, že dne 31. 7. 2020 proběhla kontrola nevyřízených věcí starších šesti měsíců, tudíž musel kárný navrhovatel o této věci vzhledem k datu podání obžaloby vědět. I otázku běhu lhůt pro zahájení kárného řízení je však třeba posuzovat se zřetelem k tomu, co představuje skutek, v němž je spatřováno kárné provinění. Jím je (ne)řádne plnění soudcovských povinností v určitém období, nikoli konkrétní pochybení soudce v konkrétní věci. Co však především, kontrola ze dne 31. 7. 2020 z povahy věci nemohla zjistit tvrzená pochybení, ke kterým mělo dojít až po jejím provedení, v období po 3. 11. 2020. V kárném spise je založena Zpráva Krajského soudu v Praze o prověrce vybraných trestních věcí ze dne 20. 5. 2021, sp. zn. Spr 201/2021, která obsahuje zjištění, jež jsou posléze uvedena v kárném návrhu. V kárném návrhu se rovněž zmiňuje provedení kontroly soudního oddělení 2 T v období od 20. 7. 2021 do 14. 9. 2021. Jiné konkrétní skutečnosti k tomu, kdy se kárný navrhovatel dozvěděl, že vytýkané problémy přetrvaly i v období po 3. 11. 2020, v kárném spise nejsou a nebyly ani v řízení tvrzeny. Proto byla i subjektivní lhůta k podání návrhu zachována.

V.

[32] Průtahy při vedení soudního řízení jsou v judikatuře kárného soudu frekventovaným případem kárného provinění soudce. Zaviněné porušení povinností soudce či jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů musí dosáhnout určité minimální intenzity, aby jím byla naplněna skutková podstata kárného provinění dle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. V případě průtahů v řízení je jedním z faktorů určujících tuto intenzitu i délka a četnost průtahů. (shodně rozhodnutí ze dne 19. 10. 2011, čj. 11 Kss 1/2011-131).

[33] Kárný soud již vyslovil (rozhodnutí ze dne 18. 6. 2019, č. j. 11 Kss 3/2018-155), že za průtah lze považovat nejen případy nečinnosti absolutní, tedy situace, kdy v posuzovaném období neučinil soudce ve spisu žádný úkon, ale i případy, kdy sice takový úkon učiněn byl, avšak nešlo o úkon, který by mohl reálně směřovat ke skončení věci; tyto modalities je nutno důsledně odlišovat. Posuzování případů posledně uvedených je v praxi velmi obtížné, neboť soudce má při řešení případu možnost postupovat různými způsoby. Zvolí-li způsob, který se zpětně jeví jako nevhodný či nestandardní, nemusí jít nutně o jeho pochybení, tím méně pak o jeho zaviněné neplnění povinností soudce. Aby na takový úkon mohlo být nahlíženo tak, že byl učiněn ve zjevném rozporu s požadavkem zákona na co nejrychlejší projednání a rozhodnutí věci, muselo by se jednat o zjevný exces ve smyslu jeho zjevné iracionality, účelovosti (ryze formálně provedený úkon, který byl učiněn jen proto, aby došlo k přerušování stávající nečinnosti), atp. Jinak řečeno, je-li konkrétní postup v řízení výlučně věcí úvahy soudce, pak i za situace, kdy volí v konkrétním případě méně vhodné kroky (úkony), nelze od existence takových úkonů odhlédnout, nepřekračují-li hranici, kdy lze již hovořit o zcela neefektivním, excesivním způsobu vedení řízení. Při hodnocení těchto úkonů je také nutno přihlídnout ke kontextu posuzovaného soudního řízení, neboť i neefektivní úkony, které nedosahují intenzity výše popsané, mohou ve svém vzájemném kontextu vést k závěru, že soudce nevedl řízení dostatečně soustředěně, důsledně a veden snahou věc efektivně skončit; i v těchto případech pak nelze vyloučit, že by takový postup soudce mohl být hodnocen jako zaviněné porušení jeho povinností.

[34] Kárný soud je přesvědčen, že naposledy uvedená modalita nastala v souzené věci. Kárně obviněné nebylo většinou kladeno za vinu, že by projednávané věci ponechala v určitém období zcela bez úkonu, ale to, že v důsledku nesoustředěně a neefektivně vedených trestních řízení činila v trestních věcech kroky, které celkovou dobu trestních řízení neúměrně prodlužovaly. Kárný soud si byl vědom, že volba konkrétního procesního postupu v řízení a z toho plynoucí posloupnost úkonů při vyřizování konkrétní trestní věci je záležitostí úvahy a postupu konkrétního soudce. Na druhou stranu však musí být z přezkoumávaného soudního spisu zjištělné, proč soudce postupoval právě zvoleným způsobem, aby byla věc rozhodnuta efektivně a v co nejkratší době a aby byla současně zajištěna potřebná kvalita vydaného rozhodnutí. Východiskem je, že odročování hlavního líčení by mělo být výjimkou z pravidla a nikoli pravidlem samotným. V každé konkrétní vytykané věci bylo proto třeba ověřit, jaké byly důvody, proč se tak nestalo.

[35] V případě absolutní nečinnosti (tedy nebyl-li v posuzovaném období učiněn soudcem žádný úkon), zastává kárná judikatura konstantně názor, že je nutno odlišovat případy, kdy standardní postup v soudním řízení předpokládá učinění úkonu jednoduchého, spíše administrativní povahy, u něhož nebylo třeba složitější právní úvahy, od případů, kdy byla věc již způsobila k meritornímu projednání či k vydání jiného rozhodnutí, tedy případu, kdy se soud již zabýval (měl zabývat) skutkovým a právním hodnocením věci, tedy tím, co tvoří jádro soudcovské činnosti. Nelze stanovit obecně platnou a neměnnou časovou hranici nečinnosti, od níž by bylo možné již dovozovat intenzitu kárné odpovědnosti soudce. Vždy jde o časovou hranici orientační, která může být oběma směry korigována s ohledem na konkrétní charakteristiky posuzovaného případu. V případech provádění nikoli jednoduchých úkonů (např. předkládání věci odvolacímu soudu), musí být vzniklé průtahy posuzovány vždy přísně individuálně, a to zejména z pohledu celkového zatížení soudce, stáří posuzované věci, dodržování časových řad při vyřizování věci, výkonnosti soudce, atd. Rovněž je třeba vidět, že stanovení referenčních dob pro jednotlivé úkony je z povahy věci obtížné v případech, kdy je kárně obviněnému vytykána nečinnost relativní. V souzené věci jistě nelze v jednotlivých spisech všechny referované úkony považovat za včasné resp. co nejdříve možné. Kárný senát si byl vědom, že stanovení referenční doby pro jednotlivé úkony je v konečném důsledku toliko nástrojem, jak případně zjištěnou nečinnost objektivizovat. Při vědomí, že je konfrontován převážně s nečinností relativní, přesto orientačně vycházel z referenční doby pro jednotlivé úkony mířící k rozhodnutí věci samé v délce tří měsíců, kterou je nutno v případě věci starších dvou let a v případě úkonů jednoduchých zkrátit na polovinu. Znovu je však třeba zdůraznit, že při přezkumu vytčených soudních spisů nepostupoval mechanicky, neomezil se na pouhé zjištění prodlevy mezi jednotlivými úkony, ale uvažoval se zřetelem na konkrétní předmět trestního řízení, na procesní fázi, ve které se řízení nacházelo, jakož i na konkrétní okolnosti, které ve věci nastaly.

[36] Kárný senát měl konečně k dispozici též kárnou judikaturu k typově nejfrekventovanějšímu pochybení kárně obviněné, a sice k vytykanému (ne)rozhodování podle § 330 tr. řádu o tom, zda se odsouzený ve zkušební době osvědčil. Podle rozhodnutí ze dne 17. 1. 2022 č. j. 11 Kss 1/2021-173, nestanoví trestní řád žádnou lhůtu pro rozhodnutí, že se podmíněně odsouzený osvědčil (§ 330). Stejně jako v případě rozhodnutí o tom, že se osvědčil odsouzený, u něhož bylo podmíněně upuštěno od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, a podobných, je však třeba považovat za přiměřenou dobu k rozhodnutí jeden měsíc, neboť tato rozhodnutí jsou svou (ne)náročností prakticky shodná. A stejně jako v případě rozhodnutí ve věci podmíněného upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti je na rozhodnutí, že se podmíněně odsouzený osvědčil, vázáno zahlazení odsouzení (83 odst. 4 trestního zákoníku), je zde tudíž zájem na tom, aby při takovém rozhodování nedocházelo

ke zbytečným průtahům. Pokud kárně obviněný nedodržel přiměřenou dobu pro rozhodnutí o osvědčení podmíněně odsouzeného, představuje nedůvodné průtahy v řízení celé období nečinnosti kárně obviněného.

VI.

[37] Kárný soud přezkoumal vytýkané trestní spisy kárně obviněné. V každém spise shrnul sled relevantních procesních úkonů či rozhodných skutečností a poté samostatně uvážil, zda z nich lze usuzovat na spáchání kárného provinění. Při přezkumu se zaměřil na výše vymezené rozhodné období. U některých dále neskončených věcí však shrnul i předchozí vývoj, neboť byl nezbytný pro posouzení procesní situace, v níž se řízení v rozhodném období nacházelo (v takovém případě je rozhodné období v textu odlišeno). Trestní spisy označil pořadovým číslem obdobně jako v kárném návrhu

1) **14 T 190/2016** (krádež). Obžaloba podána dne 26. 10. 2016, navrhovatel za počátek průtahů, které jsou předmětem tohoto návrhu, označuje den 4. 7. 2018, kdy byl spis vrácen OS Mělník po předchozím rozhodnutí odvolacího soudu. Dne 16. 8. 2018 nařízeno hlavní líčení na 17. 9. 2019, k němuž kárně obviněná volá pouze obžalované (již proto nemohl být splněn požadavek odvolacího soudu na doplnění dokazování) a současně žádá OSZ o zajištění osobních údajů u osob, kteří by mohli být případně vyslechnuti jako svědci, aby mohli být vyslechnuti při hlavním líčení. Následuje omluva obhájce jednoho z obžalovaných z účasti u hlavního líčení (dovolená), hlavní líčení nově nařízeno na 12. 10. 2018, přitom urguje jména svědků u OSZ. Žádost o zajištění substitute zástupce jednoho z obžalovaných ze dne 5. 10. 2018, hlavní líčení odvoláno a nově nařízeno na 19. 11. 2018. V usnesení odvolacího soudu ze dne 21. 6. 2018 bylo uloženo přibrat znalce z oboru metrologie. Dne 10. 10. 2018 kontaktuje kárně obviněná Český metrologický institut s žádostí o zajištění soudního znalce a vymezuje otázky, ke kterým by se měl vyjádřit. Následně dne 9. 11. 2018 oslovená osoba sdělila, že není v její kompetenci k položeným otázkám vypracovat znalecký posudek. U hlavního líčení dne 19. 11. 2018 vyslechnuti pouze dva obžalovaní, ačkoli se účastnili tři (jeden omluven). V referátu ze dne 3. 12. 2018 obviněná uvádí, že teprve po hlavním líčení dne 17. 12. 2018 bude řešit znalecký posudek znalce – metrologa. Teprve dne 4. 2. 2019 zasílá přípis (následně 15. 2. 2019 telefonický dotaz) Ústavu technologie obrábění, projektování a metrologie fakulty strojní ČVUT, zda je schopen vypracovat požadovaný znalecký posudek. Ani v případě následných hlavních líčení tedy nebyl k dispozici požadovaný znalecký posudek; dne 17. 12. 2018 proveden výslech pouze 1 obžalovaného a 1 svědka, dne 18. 2. 2019 výslech 1 svědka a čteny důkazy, dne 25. 3. 2019 výslech 3 svědků. Následně odročeno na 29. 4. 2019 za účelem zajištění zpracovatele znaleckého posudku. Ten nezadán a nevyhotoven, proto odročeno na 27. 5. 2019 a následně odročeno na 17. 6. 2019. ČVUT dne 19. 2. 2019 sděluje, že jde o problematiku mimo oblast metrologie, ale o oblast dopravy a skladování partikulárních materiálů. Následně 20. 2. 2019 dotaz na ENET VŠB-TO Ostrava a na Ústav dopravní techniky FS VUT Brno. Následují urgencye a dotazy na uvedená pracoviště. Dne 5. 3. 2019 VUT Brno sděluje, že posudek nemůže vyhotovit. Dne 1. 4. 2019 referováno odročené hlavní líčení na 29. 4. 2019 a asistent soudce žádán o oslovení vybraných znalců pro obor metrologie, ke sdělení, zda jsou schopni posudek vypracovat, popř. sdělení, kdo by to mohl učinit. Následuje dotaz Ministerstvu průmyslu a obchodu, které jej postupuje znovu na Metrologický institut, který v přípise ze dne 27. 5. 2019 setrvává na negativním stanovisku k možnosti posudek vypracovat. Dne 17. 6. 2019 vyhlášen ve věci rozsudek. Od 4. 9. 2019 do 16. 10. 2019 byl spis na odvolacím soudu. Rozsudek byl znovu zrušen pro nerespektování předchozích pokynů odvolacího soudu a nezdůvodnění, proč nebyly provedeny obžalovanými navrhované důkazy. Dne 25. 11. 2019 komunikace s poškozeným k zajištění odvolacím soudem požadovaného vyšetřovacího pokusu. Urgence vyjádření poškozeného dne 17. 12. 2019. Dne 30. 12. 2019 kontaktuje k vyšetřovacímu pokusu společnost ROMADO s. r. o. k poskytnutí

přesného typu autocisteren k provedení vyšetřovacího pokusu. Dne 10. 1. 2020 žádá velký TP ke 2 autocisternám a tuto žádost doplňuje 23. 1. 2020. Dne 28. 1. 2020 kontaktuje společnost GE Equipment Services s. r. o., od které byly cisterny zapůjčeny. Dne 7. 2. 2020 již jsou k dispozici kopie velkých TP a kontaktuje poškozeného a společnost Lagarde Spedition s. r. o. s dotazem na možnost zapůjčení cisteren. Dne 20. 3. 2020 dotaz na Hydrometeorologický ústav na počasí v době tvrzeného spáchání a dotaz na specifikaci vaků, do kterých měl být granulát odsypáván (komunikace k tomuto i dne 16. 4. 2020). Dne 27. 4. 2020 dotaz tehdejšímu vlastníku předmětných cisteren do Polska na konkrétní technickou specifikaci cisteren (mělo být součástí kupní smlouvy) a po dříve oslovených znaleckých institucích žádost o účast odborné osoby na vyšetřovacím pokusu. Dne 7. 5. 2020 ustanovení tlumočnice. Dne 8. 9. 2020 stanoven termín vyšetřovacího pokusu na 18. 9. 2020 (zde není spis veden chronologicky). Předtím dne 1. 6. 2020 tel. dotaz na společnost Lagarde s tím, že ta potřebuje znát přesný typ cisterny, což bude upřesněno v návaznosti na informace z Polska. Dne 17. 9. 2020 vyš. pokus odvolán z důvodu hospitalizace přísedící a odročeno hlavní líčení. Téhož dne cestou mezinárodní spolupráce pokus o kontaktování polského dopravce. Nový termín vyšetřovacího pokusu stanoven na 23. 10. 2020 a hlavní líčení nařízeno na 26. 10. 2020. Na č. l. 1692 následuje odvolání vyš. pokusu stanoveného na 23. 10. 2020 dne 20. 10. 2020 z důvodu epidemiologické situace (jeden z obžalovaných covid, rovněž opatření u společnosti Sythos) s tím, že nový termín bude konzultován po 15. 11. 2020.

Dne 24. 11. 2020 konzultován nový termín pokusu v období leden-březen 2021 s dotazem, zda odlišné teplotní podmínky mohou zkreslit výsledky. Dne 7. 1. 2021 úřední záznam o tom, že opatření „covid“ stále trvají a pokus nebude možno provést minimálně do 21. 1. 2021, dne 22. 1. 2021 úřední záznam o prodloužení nouzového stavu do 14. 2. 2021. Dne 5. 3. 2021 další dotaz na možnost provedení pokusu s tím, že od 1. 3. vyhlášen další nouzový stav. Dne 11. 3. 2021 společnost Synthos odpovídá, popisuje protiepidemiologická opatření, omezení osobních kontaktů v podniku, žádá o provedení pokusu v příhodnější době. Dne 13. 4. 2021 soud s odkazem na ukončení nouzového stavu žádá o provedení pokusu, obratem je sděleno, že situace v podniku je stále problematická, stále platí omezující opatření, s odkazem na snad jasnější situaci koncem dubna. Následně dojednán termín pokusu na 21. 5. 2021 (dne 28. 4. 2021) a 5. 5. 2021 nařízeno hlavní líčení na 25. 5. 2021. Dne 17. 5. 2021 sděluje jeden z obžalovaných, že je v karanténě, stanoven nový termín na 10. 6. 2021. Dne 10. 6. 2021 pokus proběhl. Dne 14. 7. 2021 úřední záznam o tom, že hovořeno s OKT PČR s tím, že probíhá příprava dokumentace vyšetřovacího pokusu (nadměrný počet GB záznamu, stanovení vyhovujícího nosiče záznamu), současně oba příslušníci pořizující záznam čerpají dovolenou, přítomni budou 16. 8. 2021. Dne 30. 8. 2021 záznam předložen na BD a dne 8. 9. 2021 žádost Kriminalistickému ústavu o konverzi do formátu, který je pro soud akceptovatelný. Dne 23. 9. 2021 nařízeno hlavní líčení na 20. 10. 2021.

Ke dni počátku rozhodného období, ke kterému je nečinnost kárně obviněné posuzována, uplynuly již více než 4 roky od podání obžaloby. Bylo tedy třeba věnovat jí mimořádnou pozornost, aby mohla být co nejdříve skončena. Byl rovněž k dispozici podrobný návod krajského soudu, jak dále postupovat a v jakém směru důkazní řízení doplnit. Před počátkem listopadu 2020 kárně obviněná již po dobu přibližně jednoho roku činila přípravné úkony směrem k zajištění řádného provedení uloženého vyšetřovacího pokusu ke zjištění a poté zajištění shodného typu cisterny jako při páchaní trestné činnosti. Věc byla v tomto ohledu komplikována změnou vlastnictví původní cisterny do zahraničí a i z toho plynoucími obtížemi při zjišťování její přesné specifikace, která nebyla bez součinnosti aktuálního vlastníka možná. V listopadu 2020 byl již hledán nový termín předtím odvolaného vyšetřovacího pokusu. Ten byl původně stanoven na první čtvrtletí roku 2021. V důsledku přetrvávající obecně problematické epidemiologické situace, jakož i situace v podniku, kde měl být pokus proveden, byl termín pokusu ještě dvakrát posunut a následně se uskutečnil až v červnu 2021. Následovalo

vyžadování vyhotovení záznamu z vyšetřovacího pokusu, kde byly možnosti kárně obviněné tento proces urychlit rovněž omezené, i s přihlédnutím k tomu, že šlo o období letních dovolených. Na druhou stranu bylo jistě možné následně postupovat jinak, aby byl poskytnutý záznam k dispozici okamžitě po jeho doručení. Rovněž tak je otázkou, zda bylo efektivní na jaře 2021 nařizovat hlavní líčení, pokud dosud nebylo jisté (bylo spíše pravděpodobné, že nikoli), že bude vyšetřovací pokus včas proveden. Celkově je však třeba uzavřít, že v rozhodném období, jakkoli šlo o věc vyžadující maximálního urychlení, byly vzniklé prostoje v této konkrétní věci zapříčiněny podstatnou měrou objektivními okolnostmi stojícími mimo bezprostřední činnost soudu a mimo možnost je vlastním přičiněním ovlivnit. V důsledku epidemiologické situace nebylo lze vyšetřovací pokus dříve provést, v návaznosti na to dokončit dokazování a ve věci znovu rozhodnout. Kárný soud proto dospěl k závěru, že se v případě této věci o průtahy nejednalo. Zbývá poznamenat, že sama okolnost, že věc byla v mezidobí po uplynutí rozhodného období skončena a byla rozsáhlá, resp. že byla skončena až 4. 5. 2022, jak zaznělo při ústním jednání, nemá bez dalšího vliv na výše uvedené. Proto kárný soud tento trestní spis do výroku o vině nezahrnul.

2) **2 T 32/2019** (krádež). Obžaloba byla podána dne 20. 3. 2019, týkala se 6 obžalovaných, obsahovala 109 útoků. Dne 10. 5. 2019 bylo nařízeno hlavní líčení na dny 24. a 26. 6. 2019. Dne 14. 6. 2019 bylo vydáno usnesení o spojení s věcí 2 T 75/2019 obž. B., avšak z jeho odůvodnění není zřejmé, proč tak soud postupoval. Dne 26. 8. 2019 bylo hlavní líčení bez dalšího odročeno až na 11. a 18. 11. 2019, přestože šlo o vazební věc. Dne 11. 11. 2019 toliko konstatováno, že se hlavní líčení za účelem zahájení hlavního líčení přerušuje do 18. 11. 2019. Dne 14. 11. 2019 bylo referováno Mgr. Šťastnému (zást. obžalovaného T.), že jeho věc bude vyloučena k samostatnému projednání (usnesení bude vyhotoveno dodatečně) a že se 18. 11. nemusí dostavit. Dne 18. 11. 2019 byl u hlavního líčení pouze přečten seznam poškozených a jejich nároky na náhradu škody a bylo odročeno na 6. 1. a 15. 1. 2020. Dne 6. 1. 2020 a 15. 1. 2020 hlavní líčení proběhlo, byly provedeny výslechy obž. Č., K., D. a následně bylo odročeno na 12. 2. 2020 za účelem konfrontace mezi obž. J. a obž. D. Obž. L. a Č. se nacházeli v té době stále ve vazbě. Dne 17. 2. 2020 hlavní líčení proběhlo a 19. 2. 2020 také (čteny listinné důkazy). Následně bylo odročeno za účelem dalšího dokazování na 22. 4., 27. 4. a 6. 5. 2020. Dne 9. 3. 2020 byl obž. L. propuštěn z vazby. Dne 14. 4. 2020 byl vydán příkaz k zatčení z důvodu manipulace propuštěného s elektronickým zařízením, byly zrušeny dubnové termíny hlavního líčení a nově nařízeno na 20. 5. a 25. 5. 2020. V květnových termínech však byl pouze zopakován dosavadní průběh řízení a bylo odročeno na 15. 7., 7. 9. a 14. 9. 2020. Dne 15. 7. 2020 se u hlavního líčení pouze četly listinné důkazy, byla konstatována pracovní neschopnost předsedkyně senátu, svědci k hlavnímu líčení voláni nebyli a bylo odročeno na 7. 9. a 14. 9. a 21. 9. 2020. Dne 7. 9. 2020 hlavní líčení proběhlo (čteny listinné důkazy a proveden výslech 1 svědka). Dne 14. 9. 2020 byl u hlavního líčení proveden výslech 8 svědků. Dne 21. 9. 2020 bylo vyslechnuto 5 svědků a 3 znalci, dne 30. 9. 2020 slyšení 3 svědci a znalec.

Dne 2. 11. 2020 byla zjištěna dlouhodobá pracovní indispozice přísedící. Dne 30. 11. 2020 byl při hlavním líčení pouze zjišťován souhlas či nesouhlas s novým složením senátu a bylo odročeno na 20. 1. a 27. 1. 2021. Tehdy byl proveden výslech 1 svědka čteny záznamy o předchozích výpovědích svědků. Dne 27. 1. 2021 se však hlavní líčení nekonalo, protože přísedící byla v karanténě. Dne 3. 3. 2021 byly čteny úřední záznamy o podaném vysvětlení. Dne 28. 4. 2021 se hlavní líčení nekonalo (omluva obhájce - covid). Dne 10. 5. 2021 líčení se konalo a byl proveden výslech 10 svědků, dne 12. 5. bylo vyslechnuto dalších 10 svědků. Dne 2. 6. 2021 vyslechnuto 12 svědků, dne 14. 6. vyslechnuti 2 svědci. Dne 30. 8. 2021 byl proveden výslech 1 svědka a byly čteny 2 znalecké posudky. Dne 6. 9. 2021 vyslechnuti 4 svědci a v závěru při odročování st. zástupce a obhájci uvádí, že navrhované svědky netřeba volat, neboť lze číst jejich výpovědi z přípravného řízení. Rozsudek ve věci byl vyhlášen dne 18. 5. 2022.

Z uvedeného přehledu vyplývá, že ačkoli se jednalo o věc vazební, v žádném případě nebyla projednána s maximálním urychlením. Celkem bylo stanoveno minimálně 25 termínů hlavních líčení a ze soudního spisu rozhodně nelze uzavřít, že jednotlivá hlavní líčení byla nařizována se zřetelným jednotlívým záměrem dokazování náležitě koncentrovaně co nejefektivněji provést. Spíše se jednalo o jakýsi průběžný stav, kdy hlavní líčení byla nařizována tu s většími tu s menšími časovými odstupy, bez zřetelné a ze spisu zjiitelné snahy kárně obviněné řízení jakkoli urychlit. Rovněž nemůže být nečinnost kárně obviněné zdůvodňována pouze jejím rozsahem či rozsahem rozsudku v této věci (který byl ostatně vyhlášen a vyhotoven až po uplynutí nyní rozhodného období). I při vědomí náročnosti soudcovské činnosti je totiž na každém soudci, aby si své pracovní povinnosti organizoval tak, aby ani rozsah projednávané věci či kupíci se agenda v současně projednávaných věcech nevedla k nepřijatelným průtahům v žádné z nich. Rovněž nebyl vyvrácen argument kárného navrhovatele, že šlo o věc složitou toliko svým rozsahem, nikoli předmětem. Pro závěr, zda lze v postupu kárně obviněné shledat nepřijatelné průtahy i v této věci, však bylo podstatné, že ve vymezeném období zasáhla do vedení řízení covidová pandemie a dlouhodobá zdravotní indispozice přísedících. Z uvedeného důvodu bylo zmařeno hlavní líčení v listopadu 2020 a jeden z lednových termínů roku 2021. Obdobně negativně zasáhl covid do hlavního líčení nařízeného na duben 2021. Jakkoli šlo o komplikace činní i s ohledem na předchozí postup kárně obviněné řízení ještě „dekoncentrovanějším“, nelze je bez dalšího kárně obviněné přičíst k tíži. Po zbylou část rozhodného období byla hlavní líčení konána, bylo při nich prováděno dokazování a vzhledem k rozsahu věci a toho, co bylo zjištěno ze soudního spisu, nelze v tomto období při izolovaném náhledu hovořit o nepřijatelných průtazích. Proto kárný soud ani tento spis do výroku o vině kárně obviněné nezahrnul.

Soudní spis vedený pod sp. zn. **2 T 2/2020** nebyl kárnému soudu kárným navrhovatelem předložen, ten byl na tuto skutečnost při ústním jednání upozorněn a kárný návrh v tomto rozsahu omezil. Proto ani tento spis není zahrnut do výroku o vině kárně obviněné.

4) **2T 35/2020** (těžké ublížení na zdraví), 1 obžalovaný. Obžaloba byla podána dne 15. 6. 2020, hlavní líčení bylo nařízeno až dne 4. 8. 2020 na 25. 9. 2020. Nebyli však k němu voláni žádní svědci a znalci, byl pouze vyslechnut obžalovaný a bylo odročeno na 23. 10. 2020. K tomuto termínu však byli 2 svědci voláni až 3 dny před termínem hlavního líčení telefonicky. Následně bylo odročeno na 4. 1. 2021. Dne 4. 1. 2021 bylo hlavní líčení konáno, byl proveden výslech 4 svědků a bylo odročeno na 10. 2. 2021 a 15. 2. 2021 za účelem výslechu 6 svědků (videokonference) a k předvolání dalších svědků a výslechu znalkyně. Dne 10. 2. 2021 byl při hlavním líčení vyslechnut 1 svědek, ze 4 volaných svědků (2x bylo doručení předvolání vykázáno vhozením do schránky a 2x není doručení vykázáno vůbec) a znovu byl vyslechnut i obžalovaný. Dne 15. 2. 2021 se hlavní líčení nekonalo (hospitalizace kárně obviněné od 15. 2. do 23. 2.). Dne 10. 3. 2021 bylo nařízeno hlavní líčení na 19. 4. 2021 (videokonference s obžalovaným a voláno celkem 6 svědků) a 5. 5. 2021. Dne 19. 4. 2021 se hlavní líčení konalo, byl však vyslechnut pouze 1 svědek (předveden), 4 svědci se nedostavili a u jednoho nebyla provedena eskorta. Dne 5. 5. 2021 byl proveden výslech 3 svědků a znalkyně, 3 svědci se nedostavili (u dvou není vykázáno doručení). Ačkoli dne 5. 5. 2021 kárně obviněná odročovala hlavní líčení na 7. 6. 2021 za účelem nového předvolání svědků, kteří se dosud nedostavili, v mezidobí není ve spise referát k jejich novému předvolání, tyto svědci nebyli znovu k odročenému hlavnímu líčení voláni. Při hlavním líčení dne 7. 6. 2021 byly čteny pouze závěry znaleckého posudku z přípravného řízení, ačkoli byly čteny již při hlavním líčení dne 5. 5. 2021. Obhájce na výsleších svědků trval a volání byli referátem ze dne 7. 6. 2021 až na 1. 9. 2021.

Ani v tomto případě rozhodně nelze považovat postup kárně obviněné za koncentrovaný. Šlo o vazební věc, které bylo třeba věnovat z tohoto důvodu zvýšenou pozornost. Hlavní líčení nebylo nařízeno v třítydenní lhůtě po podání obžaloby a kárně obviněná nepožádala o prodloužení této lhůty. Rovněž ze spisu neplyne, proč bylo hlavní líčení nařízeno až na konec září 2020. Opakovaně bylo zjištěno, že k jednotlivým termínům hlavních líčení nebylo vypraveno předvolání svědkům, s jejichž výsledkem se při hlavním líčení očividně počítalo. Tento nedostatek se kárně obviněná snažila napravovat prostřednictvím telefonického vyrozumívání o hlavní líčení, což k nápravě mnohdy nevedlo. Tento chaotický přístup vynikl nejzřetelněji v případě hlavního líčení dne 7. 6. 2021, kdy bylo v důsledku jejich nepřítomnosti a nepředvolání prováděno dokazování, které však již předtím proběhlo při předchozím hlavním líčení. Rovněž prodleva mezi termíny hlavních líčení (např. 23. 10. 2020 – 4. 1. 2021 či 7. 6. 2021 – 1. 9. 2021) se jeví být nedůvodně dlouhá. Je proto třeba uzavřít, že v důsledku nekoncentrovaného postupu kárně obviněné došlo v této věci k nedůvodným průtahům po celé rozhodné období od 3. 11. 2020 do 15. 10. 2021. Jen nad rámec uvedeného lze podotknout, že věc není skončena ani ke dni jednání kárného soudu (naposledy hlavní líčení dne 31. 8. 2022).

5) **2 T 45/2020** (krádež, porušování domovní svobody), 7 obžalovaných, vazební věc. Obžaloba podána dne 31. 7. 2020. V obžalobě se navrhuje za podmínek § 211 odst. 6 tr. řádu číst úřední záznamy o vysvětlení osob podle § 158 odst. 3 a 5 tohoto zákona. Dne 18. 8. 2020 je nařízeno hlavní líčení na 7. 10. 2020, ke kterému jsou voláni vedle státního zástupce pouze obžalovaní. Dne 5. 10. 2020 je vyhotoven referát oslovující 15 svědků – poškozených (nikoli všechny uvedené v obžalobě), k vyjádření, zda se připojují s nárokem na náhradu škody. Dne 7. 10. 2020 u hlavního líčení bylo přítomno 6 obžalovaných, 1 se nedostavil. Bylo odročeno za účelem předvolání chybějícího obžalovaného a vyjádření poškozených k nároku na náhradu škody na 2. 12. 2020. Dne 16. 11. 2020 byla zaslána výzva dalším poškozeným, avšak nebylo jim doručeno vyrozumění o hlavním líčení. Dne 2. 12. 2020 se hlavní líčení nekonalo a bylo konstatováno, že všichni poškození nemají doručeno vyrozumění. Bylo odročeno na 25. 1. 2021 za účelem opětovného předvolání nedostavivších se 2 obžalovaných a vyčkání vyjádření poškozených k nároku na náhradu škody. Teprve dne 18. 1. 2021 následuje referát předvolávající některé obžalované a obsahující žádost o eskortu. Dne 25. 1. 2021 se k hlavnímu líčení nedostavili 3 obžalovaní, bylo odročeno na 1. 3. 2021 za účelem opětovného předvolání nedostavivších se obžalovaných. V mezidobí byla podána žádost o eskortu k hlavnímu líčení a zaslány výzvy některým obžalovaným k tomu, aby si zvolili zástupce, popř. jim bude ustanoven. K hlavnímu líčení dne 1. 3. 2021 se nedostavili 3 obžalovaní, ačkoli měli doručeno, hlavní líčení se přesto nekonalo, proběhla pouze komunikace s obžalovanými a jejich zástupci o tom, ve kterém v úvahu připadajícím termínu ten který z nich nemůže a následně bylo odročeno na 26. 4. 2021, kdy se dostavilo všech 7 obžalovaných. Hlavní líčení však nebylo zahájeno, jeden z obžalovaných vznesl výhrady k ustanovenému zástupci a k tomu, že špatně slyší signál, neboť se účastnil prostřednictvím videokonference, což bylo vyvráceno zkušebním spojením. Hlavní líčení však bylo odročeno na 9. 6. 2021. Dne 9. 6. 2021 (středa) se hlavní líčení konalo, byla čtena obžaloba, konstatováno připojení se poškozených s nárokem na náhradu škody, vyslechnuti však byli pouze 3 obžalovaní a bylo odročeno na 8. 9., 13. 9. a 15. 9. 2021. Hlavní líčení bylo ukončeno v 14:07 hod. Dne 8. 9. 2021 se 2 obžalovaní nedostavili, jeden z nich neměl vykázáno doručení, bylo odročeno na 13. 9. 2021, kdy se opět tito 2 nedostavili a nadále nebylo u jednoho z nich vykázáno doručení. Totéž platí u termínu 15. 9. 2021, kdy se znovu nejednalo a bylo odročeno na neurčito, za účelem zjištění aktuální situace ohledně jednoho z obžalovaných. Dne 7. 10. 2021 následuje referát a hlavní líčení nařízeno na 20. 10. 2021, v mezidobí podána žádost o odročení z důvodu kolize jednoho z právních zástupců a dne 20. 10. 2021 se opět nejednalo (5 obžalovaných přítomno, jeden nemá vykázáno doručení a jeden nepředveden) a znovu odročeno na 12. 1. 2022.

Z uvedeného přehledu vyplývá, že za období přibližně 15 měsíců od podání obžaloby, resp. téměř 12 měsíců posuzovaného období nejenže nebyla věc rozhodnuta, ale nebyly činěny systematické kroky k tomu, aby se tak co nejdříve stalo. I v tomto případě šlo o vazební věc vyžadující urychlení. Je třeba přisvědčit kárnému navrhovateli, že právě skutečnost, že bylo 6 obžalovaných ve vazbě, spíše mohla obtíže s jejich předvoláním zmírnit, nikoli naopak. Bylo stanoveno celkem 9 termínů hlavního líčení (jeden termín ještě rozhodnému období předcházel) a minimálně jeden další následoval až v lednu 2022. V drtivé většině případů však hlavní líčení neproběhlo, a to zdaleka nikoli pouze v důsledku nedostavení se všech obžalovaných. Teprve při šestém stanoveném termínu hlavního líčení byla čtena obžaloba. Mnohá z předchozích hlavních líčení nemohla proběhnout v důsledku nekonceptního postupu soudu. Teprve při hlavním líčení bylo shledáno, že nejsou k dispozici stanoviska poškozených k jejich další účasti v trestním řízení, tato stanoviska ostatně nebyla u mnohých z nich ani včas opatřována. Rovněž nelze hovořit o koncentrovaném postupu soudu k zajištění přítomnosti všech obžalovaných u hlavního líčení, pokud v zářijových termínech 2021, tedy více než po roce od podání obžaloby bylo opakovaně odročováno za účelem zajištění přítomnosti obžalovaného, u něhož nebylo vykázáno doručení. Nelze rovněž přehlédnout, že od předchozího hlavního líčení uplynula relativně delší doba (3 měsíce), kdy bylo lze tyto okolnosti vyjasnit. Právě proto, že ve věci figurovalo více obžalovaných a jejich zástupců, bylo třeba, aby byla hlavní líčení náležitě připravena a byl bezesbýtku vyčerpán čas vyhrazený k jejich konání. Právě kupřím se efektivně nevyužité termíny hlavních líčení násobí možnost dalších např. termínových kolizí ze strany zástupců obžalovaných. Rovněž vyšší počet poškozených (jakkoli jistě nikoli výjimečný) nemůže být důvodem, aby bylo hlavní líčení odročováno z důvodu absence jejich včasného obeslání stran nároku na náhradu škody. Právě proto měla být přípravě hlavního líčení věnována pozornost odpovídající počtu osob, jejichž přítomnost či relevantní vyjádření bylo třeba zajistit. Rovněž ze soudního spisu neplyne, proč při hlavním líčení dne 9. 6. 2021, kdy byli přítomni všichni obžalovaní, byl proveden pouze výslech 3 z nich a líčení bylo ukončeno v cca 14 hodin, tedy podstatnou dobu před koncem pracovní doby (tento den připadl na středu). Je proto důvodný poukaz kárného navrhovatele, že kárně obviněná rovněž nevyužívala v plném rozsahu jednací síně, které měla k dispozici. Po celé rozhodné období od 3. 11. 2020 do 20. 10. 2021 bylo řízení vedeno nekonceptním způsobem, bez potřebné snahy a konkrétních kroků rozhodnutí věci urychlit a na celé uvedené období je třeba nahlížet tak, že se v něm kárně obviněná dopouštěla nepřipustných průtahů.

6) **2 T 46/2020** (výtržnictví), 1 obžalovaný. Obžaloba byla podána dne 7. 8. 2020. Hlavní líčení se dne 21. 10. 2020 nekonalo, neboť se obžalovaný dostavil s tvrzením, že nemá občanský průkaz ani doklad o jeho ztrátě. Hlavní líčení bylo odročeno na neurčito a dne 15. 11. 2020 bylo nařízeno na 6. 1. 2021. Obžalovaný v den konání hlavního líčení telefonicky tvrdil, že „*včera na oslavě narozenin kamarádky přišel do kontaktu s pozitivní osobou na covid a tudíž se omlouvá z nařízeného jednání*“. Následně bylo hlavní líčení odročeno na 22. 2. 2021. Dne 7. 1. 2021 činí kárně obviněná dotaz na MÚ Neratovice o sdělení počtu vykonaných hodin trestu OPP. V únoru 2021 se hlavní líčení nekonalo (nemoc kárně obviněné). Dne 15. 3. 2021 je nařízeno hlavní líčení na 31. 3. 2021. Byli k němu voláni 4 svědci. Hlavní líčení dne 31. 3. 2021 však neproběhlo, i když se dostavili 3 svědci. Obžalovaný měl sice doručení vykázáno, avšak nebyla dodržena pětidenní lhůta k přípravě. Proto bylo odročeno na 30. 4. 2021, kdy byl proveden výslech obžalovaného a 3 svědků, čteny listinné důkazy a za účelem předvolání dalších 5 svědků bylo odročeno na 28. 5. 2021, kdy byli tito svědci vyslechnuti. Dne 31. 5. 2021 byl vyhlášen rozsudek.

I v této věci došlo k nepřipustným průtahům. Jakkoli bylo obecně obtížné v době pandemické krize zajistit zdárný průběh trestního řízení, a to nikoli jen ze strany soudů, jistě nebylo lze vnímat tuto situaci jako univerzální důvod neúčasti při hlavním líčení, bez potřeby jej v řízení alespoň osvědčit. K tomu nebyl v řízení učiněn ani pokus. Jakkoli by tato skutečnost

sama o sobě důvodem pro závěr o průtazích patrně nebyla, ani další postup kárně obviněné nelze hodnotit jako směřující k co nejrychlejšímu skončení trestního řízení. Ze spisu neplyne, proč teprve po termínu původně nařízeného hlavního líčení je činěn dotaz k upřesnění skutečností, které měly být k dispozici již při tomto líčení, a není zřejmé, že by jejich opatření dříve cokoli bránilo. Jako zřetelně nesystematické je pak třeba hodnotit pozdní nařízení hlavního líčení v březnu 2021, kdy z tohoto důvodu bylo hlavní líčení zmařeno (nedostatečná lhůta k přípravě). Proto lze uzavřít, že i v tomto případě se kárně obviněná dopustila nepřiměřených průtahů, a to od počátku rozhodného období do 31. 5. 2021, kdy bylo ve věci rozhodnuto.

7) **2 T 47/2020**, tento spis neměl kárný soud k dispozici, v den ústního jednání bylo nařízeno jednání u Městského úřadu Neratovice. Kárný navrhovatel proto návrh, pokud jde o tento spis, omezil, a nebyl tak zahrnut do výroku o vině kárně obviněné.

8) **2 T 76/2020** (týrání zvířat), 1 obžalovaný. Obžaloba byla podána dne 16. 12. 2020, hlavní líčení bylo nařízeno dne 8. 1. 2021. V obžalobě bylo k důkazu navrhováno 9 svědků a 1 znalec. K hlavnímu líčení však byl volán pouze 1 svědek. V referátu je k tomu uvedeno „*ostatní svědky prozatím nevolám, hl. l. se bude za účelem předvolání dalších svědků odročovat*“. Hlavní líčení nařízené na den 5. 3. 2021 bylo odročeno s tím, že je obžalovaný v karanténě. Dne 16. 4. 2021 se hlavní líčení konalo, vyslechnut však byl pouze obžalovaný, přestože se dostavil i soudní znalec. Hlavní líčení bylo skončeno v 13,38 hod. Bylo odročeno na 14. 6. 2021 za účelem výslechu svědků a výslechu již přítomného znalce. Dne 14. 6. 2021 se však hlavní líčení nekonalo, v soudním spise je uveden toliko úřední záznam ze dne 9. 6. 2021, vyhotovený asistentkou soudkyně, o tom, že na základě pokynu předsedkyně senátu 2 T o odročení hlavního líčení zatím na neurčito vyrozuměla telefonicky státního zástupce a právní zástupkyni obžalovaného. Na č. l. 495 spisu je založen referát asistentky kárně obviněné, kde se pro kancelář uvádí, že „*z telefonického pokynu soudkyně je nařízeno hlavní líčení na 13. 8.*“ a volána je k němu pouze 1 svědkyně. Dne 13. 8. 2021 se hlavní líčení nekonalo pro omluvu zástupkyně obžalovaného a 19. 7. 2021 je referováno nařízení hlavního líčení až na 4. 10. 2021.

Rovněž zde je třeba uzavřít, že trestní řízení bylo vedeno nekoncentrovaně. Předně nebyla dodržena lhůta, v níž je třeba po podání obžaloby nařídit u okresního soudu hlavní líčení, stanovená v § 181 odst. 3 tr. řádu. Již při stanovení v pořadí prvního termínu hlavního líčení avizuje kárně obviněná, že se jej chystá odročit a svědky k němu (až na jednu výjimku) vůbec nevolala. Vzhledem k osobě obžalovaného nebylo důvodu předpokládat zvláštní obtíže při zajišťování osobní přítomnosti při hlavním líčení a rovněž tak svědků. Chybí rovněž vysvětlení, proč nebyl při hlavním líčení dne 16. 4. 2021 vyslechnut přítomný znalec, jakkoli byla předchozí výpověď obžalovaného rozsáhlá. Termín hlavního líčení připadl na středu. Přesto bylo hlavní líčení ukončeno již v 13:38 hod., tedy dlouho před koncem pracovní doby. Ve spise rovněž chybí jakýkoli skutkový důvod k tomu, proč nebylo konáno hlavní líčení dne 14. 6. 2021. Nelze jej zjistit ani z kusých vyjádření asistentky kárně obviněné, která účastníkům tuto skutečnost sdělovala. Zjistit lze pouze tolik, že se tak stalo „*z telefonického pokynu soudkyně*“. Rovněž časový odstup, kdy byl poté stanoven termín (předtím dvakrát nekonaného) hlavního líčení až za 10 týdnů, se jeví být nepřiměřeně dlouhý. Se zřetelem ke všem těmto okolnostem je proto třeba i v případě tohoto řízení uzavřít, že se v něm kárně obviněná dopouštěla nedůvodných průtahů již od okamžiku podání obžaloby (16. 12. 2020) do podání kárného návrhu.

9) **2 T 79/2020** (znásilnění), 1 obžalovaný. Obžaloba byla podána dne 28. 12. 2020. K důkazu byl navrhován mj. výslech 1 svědkyně a čtení výpovědi jedné osoby z přípravného řízení o podaném vysvětlení. Dne 18. 1. 2021 je referováno nařízení hlavního líčení na 10. 3. 2021, volána 1 svědkyně a dotaz na obžalovaného, jestli bude souhlasit se čtením znaleckého posudku. Ten dne 25. 1. 2021 sděluje, že souhlasit nebude (č. l. 270). Účast obžalovaného u hlavního líčení řešena

videokonferencí přes OS Liberec, protože obžalovaný má zákaz vstupu do obvodu OS Mělník. Teprve dne 10. 3. 2021 však bylo odvoláno hlavní líčení nařízené na tentýž den s tím, že obžalovaný k němu nemá doručeno. Dne 24. 3. 2021 bylo nařízeno hlavní líčení na 3. 5. 2021. Nikdo další však k hlavnímu líčení nebyl volán. Hlavní líčení je dne 28. 4. 2021 odvoláno, protože obžalovaný nemá doručeno na adresu trvalého bydliště ani prostřednictvím Policie. Dne 3. 5. 2021 vydán příkaz k zatčení, ten byl realizován dne 17. 5. 2021, následující den byl obžalovaný propuštěn a bylo mu předáno předvolání k hlavnímu líčení na 12. 7. 2021. Dne 2. 6. 2021 referováno hlavní líčení na 12. 7. 2021 s tím, že jeden ze tří navržených soudních znalců prozatím nevolán s tím, že bude „*dořešeno dodatečně*.“ Dne 12. 7. 2021 se hlavní líčení konalo v nepřítomnosti obžalovaného, avšak nebylo vykázáno doručení u svědkyně W. Byli vyslechnuti 2 znalci a konstatovány listinné důkazy. Bylo odročeno na 13. 8. 2021 za účelem vypátrání pobytu svědkyně – poškozené. To se nezdařilo a dne 13. 8. 2021 bylo znovu odročeno na 20. 9. 2021. Opět se nezdařilo vypátrat pobyt svědkyně a hlavní líčení bylo „*prozatím odročeno na neurčito*“ za účelem realizace příkazu k zatčení. Hlavní líčení nakonec proběhlo za účasti svědkyně dne 26. 11. 2021 a byl vyhlášen rozsudek, který byl následně zrušen usnesením odvolacího soudu ze dne 28. 7. 2022.

Jakkoli nelze v tomto trestním řízení shledat průtahy v podobě nedodržování stanovené referenční doby mezi jednotlivými úkony, nelze ani zde označit postup kárně obviněné za koncentrovaný. Soudu muselo být nejpozději od 12. 4. 2021, kdy byla svědkyně vytěžena policií k údajím o tom, jakým způsobem jí (ne) lze doručovat, zřejmé, že doručování budou provázet obtíže. Kárně obviněná na tuto skutečnost odpovídajícím způsobem procesně nereagovala. Jakkoli bylo doručování svědkyni problematické, minimálně v případě hlavních líčení ve dnech 12. 7. 2021, 13. 8. 2021 a 20. 9. 2021 předvolávala kárně obviněná svědkyni, o níž bylo zřejmé, že žije „na ulici“ způsobem, u něhož bylo velmi pravděpodobné, že nebude úspěšný. Ke změně došlo teprve poté, kdy byl ve věci vydán příkaz k zatčení. Proto nelze procesní postup v uvedené věci rovněž hodnotit jako koncentrovaný a směřující k tomu, aby byla věc rozhodnuta bez odročení hlavního líčení. Průtahy je pak třeba vymezit obdobím od podání obžaloby (28. 12. 2020) do 20. 9. 2021.

10) **2 T 54/2020** (zanedbání povinné výživy), 1 obžalovaná. Obžaloba byla podána dne 14. 9. 2020. Dne 30. 9. 2020 bylo nařízeno hlavní líčení na 21. 10. 2020. Z důvodu nemožnosti přisedící se dostavit (covid) a pro omluvu obžalované bylo hlavní řízení nařízeno na 6. 1. 2021. Uvedeného dne byla vyslechnuta obžalovaná, 2 svědci, konstatovány listinné důkazy a byl vyhlášen rozsudek. K odvolání obžalované byl spis v období od 17. 2. 2021 do 6. 4. 2021 na odvolacím soudu. Rozsudkem odvolacího soudu ze dne 25. 3. 2021 bylo prvostupňové rozhodnutí částečně zrušeno a ve zbytku znovu rozhodnuto. Dne 4. 6. nařízeno hlavní líčení na 18. 8. 2021. Hlavní líčení se konalo, byl proveden výslech 1 svědkyně a bylo vyhlášeno usnesení o zastavení trestního stíhání, neboť trestní stíhání bylo podmíněno souhlasem, který nebyl dán.

V této věci kárný senát neodůvodněné průtahy neshledal. Jakkoli není zřejmé, co bylo v případě prvního odročení hlavního líčení důvodem stanovení nového termínu s odstupem více než dvou a půl měsíce, k odročení došlo z důvodů na kárně obviněné nezávislých (covid přisedící). Rovněž v případě nařízení hlavního líčení po (částečně) zrušujícím rozsudku odvolacího soudu je otázkou, proč bylo další hlavní líčení nařízeno téměř po dalších dvou měsících. Na č. l. 171 je však založeno sdělení o tom, že přisedící účastný v této věci bude v termínu od 15. 7. 2021 do 15. 8. 2021 čerpat dovolenou. Proto ani více než čtyřměsíční prodleva mezi vrácením spisu odvolacím soudem a dalším hlavním líčením není v této věci důvodem pro závěr o nepřijatelných průtazích. S ohledem na tyto skutečnosti kárný senát tento spis do výroku o vině nezařadil.

11) **2 T 1/2016** (mj. maření výkonu úředního rozhodnutí), 1 odsouzený. Odsouzenému byl trestním příkazem ze dne 26. 1. 2016 uložen (mimo jiné) trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 1 roku. Dne 23. 8. 2020 podána žádost odsouzeného o podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu. Dne 15. 9. 2020 bylo odsouzenému přípisem sděleno, že veřejné zasedání bude nařízeno po vyžádání zpráv. V mezidobí se, s výjimkou výpisů z rejstříku trestů a zpráv od oslovených soudů, v soudním spise nic nenachází. Dne 14. 4. 2021 odsouzený urguje vyřízení žádosti. Veřejné zasedání bylo nařízeno dne 14. 6. 2021 na 18. 8. 2021, kdy se konalo a bylo odročeno na 20. 9. 2021 za účelem propočtu výkonu zbytku trestu. Dne 20. 9. 2021 bylo vydáno usnesení o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti.

Je třeba považovat, v souladu s názorem kárného navrhovatele, rozhodování o žádosti odsouzeného o podmíněném upuštění od výkonu zbytku zákazu činnosti za rozhodování v bagatelní věci. Orientační referenční doba pro posouzení včasnosti jednotlivých úkonů v řízení proto činila polovinu běžné referenční doby, tedy přibližně 6 týdnů. Kárně obviněná nepředkládá konkrétní důvody, pro které by tomu mělo být jinak. Takovým důvodem nemůže být konstatování jejího zástupce o počtu záznamů odsouzeného v trestním rejstříku. Tato skutečnost nemohla být jistě důvodem, aby se ve věci žádosti odsouzeného v období od září 2020 do jeho urgencye v dubnu 2021 v podstatě nic nedělo. Rovněž prodleva mezi urgencí a nařízením veřejného zasedání, jakož i mezi jeho nařízením a následným konáním uvedenou referenční dobu překračuje. Je rovněž otázkou, zda bylo za předpokladu řádné přípravy veřejného zasedání nutné jej o další měsíc odročit za účelem propočtu doby vykonaného trestu. V této svojí povahou bagatelní věci bylo rozhodnuto po více než roce od podání žádosti. Kárný soud proto shledal průtahy od počátku rozhodného období (3. 11. 2020) do dne vydání rozhodnutí o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti (20. 9. 2021).

12) **2 T 206/2016** (zanedbání povinné výživy), 1 odsouzený. Rozsudkem ze dne 27. 2. 2017, který nabyl právní moci (ve spojení s potvrzovacím usnesením odvolacího soudu) dne 21. 6. 2017, byl odsouzenému podmíněně odložen výkon trestu odnětí svobody na zkušební dobu tří let. Zkušební doba podmíněně odloženého výkonu trestu uplynula dne 21. 6. 2020. Ve spise je založen referát z 1. 7. 2020 s pokynem k vyžádání posudků na odsouzeného, adresovaný např. městskému úřadu a Policii ČR, dále pokyn k vyžádání výpisu z rejstříku trestů a z evidence přestupků, jakož i dotaz na poškozenou stran úhrady dlužného výživného a náhrady škody uložené odsuzujícím rozsudkem. V referátu ze dne 26. 10. 2020 na č. l. 330 spisu, kterým je mimo jiné urgováno (druhé) vyjádření matky, je v závěru uvedeno „*VZ prozatím nenařizují (zkušební doba PO 21. 6. 2020 = 21. 6. 2021 – covid 19)*.“ Dne 25. 2. 2021 následuje další referát s dotazem na svědkyně, zda dochází k úhradě dluhu na výživném. Dne 22. 6. 2021 je ve spise učiněn úřední záznam o tom, že lhůta podmíněného odsouzení uplynula bez rozhodnutí soudu – osvědčen ze zákona dle § 83 odst. 3 tr. zákoníku.

V uvedené věci jde o v pořadí první vytýkané jednání spočívající v průtazích při rozhodování, zda se odsouzený v průběhu doby, na kterou byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen, osvědčil, nebo zda se trest vykoná. Tuto agendu je třeba v obecné rovině (pokud nejsou tvrzeny a ze spisu zjištěny specifické okolnosti věci) považovat za rutinní a je třeba obecně vycházet ze zkrácené referenční doby jednoho úkonu v délce přibližně 6 týdnů. Postačí shrnout, že činnost kárně obviněné se po dobu celého roku omezila na tři v zásadě formální dotazy stran plnění rozsudkem uložené povinnosti a k osobě odsouzeného. Vždy v přibližném rozmezí 4 měsíců, tedy období podstatně přesahujícím referenční dobu. Zmínka referovaná již v říjnu 2020 navíc vyvolává závažnou pochybnost, zda se kárně obviněná vůbec chystala o osvědčení se či o výkonu podmíněně odloženého trestu rozhodnout a zda již takto brzy

nekalkulovala s tím, že vůbec rozhodovat nebude. Ani covidová situace nemůže být ospravedlněním pro takový postup. Je proto třeba i v tomto případě shledat ve věci průtahy, a to od 3. 1. 2020 do doby „osvědčení ze zákona“, tedy do 21. 6. 2021.

13) **2 T 155/2018** (zanedbání povinné výživy), 1 odsouzený. Trestním příkazem ze dne 21. 11. 2018 (právní moc 23. 1. 2018) byl odsouzenému uložen trest odnětí svobody na 6 měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu 1 roku. Zkušební doba uplynula 23. 1. 2020. Byly činy dílčí dotazy na splácení výživného ze dne 6. 3. 2020 a ze dne 21. 4. 2020. Odpovědi pak byly urgovány 1. 6. 2020, 12. 8. 2020 a 8. 10. 2020. Ve spise je pak založen referát ze dne 16. 12. 2020, že měl být proveden výslech ohledně úhrady dlužného výživného s tím, že odsouzený měl podstatnou část uhradit (43.662 Kč z 53.000 Kč) a pokyn „*dej na lhůtu PO=osvědčit ze zákona*“.

V této věci v zásadě platí závěry vyslovené kárným soudem k předchozí věci. Do rozhodného období pak vytykána nečinnost zasahuje pouze částečně. Ani skutečnost, že odsouzený v mezidobí (patrně) uhradil podstatnou část dlužného výživného, nemůže vést k závěru, že v této věci k průtahům nedošlo. Měla se totiž projevit ve věcném rozhodnutí, že se odsouzený (případně) osvědčil a nikoli „ospravedlnit“ postup kárně obviněné, která předem počítala s marným uplynutím lhůty, ve které mělo být o podmíněně odloženém trestu rozhodnuto. Průtahy je proto třeba vymezit obdobím od 3. 11. 2020 do 23. 1. 2021.

14) **2 T 181/2014** (nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami), 7 odsouzených. Kárný soud ověřil, že v období od 17. 6. 2021 do 20. 9. 2021 není ve spise žádný úkon. Teprve dne 20. 9. 2021 žádá kárně obviněná o zprávu probační a mediační služby v souvislosti s rozhodováním o zkušební době podmíněně odloženého trestu s dohledem. Je proto třeba přisvědčit kárnému navrhovateli, pokud vymezuje uvedené období jako dobu, kdy docházelo ve věci k průtahům. Zkrácená referenční doba byla dvojnásobně překročena a ze spisu nevyplývají žádné mimořádné okolnosti, pro které se tak stalo. V tomto případě jde o průtahy absolutní, a to v období od 17. 6. 2021 do 20. 9. 2021.

15) **2 T 27/2021** (maření výkonu úředního rozhodnutí), 1 obžalovaná. Trestní příkaz ze dne 4. 6. 2021 (právní moc 19. 6. 2021). Referát k vypravení trestního příkazu ze dne 23. 6. 2021. Dne 22. 7. 2021 bylo vydáno usnesení o povolení splácení peněžitého trestu v měsíčních splátkách, referát k jeho rozeslání je ze dne 23. 7. 2021. Následuje sdělení vymáhající úřednice o postupu splácení ze dne 20. 9. 2021 a poté úkon až 20. 1. 2022 – dotaz kárně obviněné na průběh splácení peněžitého trestu. Kárný soud nemohl přisvědčit kárnému navrhovateli, že k průtahům v této věci docházelo již od právní moci trestního příkazu, neboť v červenci 2021 bylo rozhodováno o povolení splátek peněžitého trestu. Již zářijový dotaz k dalšímu postupu v důsledku neuhrazení splátky však již referenční dobu přesahuje a následuje prodleva až do ledna 2022. Protože však kárný navrhovatel časově omezil tvrzené průtahy, byly shledány v období od 24. 7. 2021 do 19. 9. 2021.

16) **2 Nt 2251/2019** (uznání a vykonání rozsudku Slovenské republiky). Dne 13. 11. 2019 bylo vydáno usnesení o uznání tam specifikovaného rozsudku Slovenské republiky (OS Galanta). Dne 18. 11. 2019 byl vydán pokyn k jeho doručení a následují až zprávy o výkonu dohledu probačního a mediačního dohledu ze dne 17. 8. 2020 a ze dne 12. 10. 2020. Poté následuje až úřední záznam asistentky kárně obviněné ze dne 7. 4. 2021, kterým byla Probační a mediační služba vyrozuměna o tom, že spis bude k dalšímu opatření postoupen soudu v místě bydliště odsouzeného (OS Galanta). Lze proto přisvědčit kárnému navrhovateli, pokud shledal průtahy v období od 8. 12. 2020 do 6. 4. 2021.

17) **2 T 94/2017** (zanedbání povinné výživy), 1 odsouzený. Odsuzující rozsudek ve věci byl vydán dne 22. 9. 2017. Byl uložen trest odnětí svobody podmíněně odložený na dobu 4 let. K žádosti soudu bylo dne 4. 2. 2021 probační a mediační službou zasláno sdělení o výkonu dohledu nad odsouzeným. Dne 7. 4. 2021, bylo nařízeno veřejné zasedání ve věci neplnění dohledu. Je proto třeba přisvědčit kárnému navrhovateli, že ve vymezeném období byl spis bez úkonu kárně obviněné. Vzhledem k tomu, že i v tomto případě se jedná o úkony rutinní a je třeba vycházet z referenční doby 6 týdnů, nezbyvá než konstatovat, že i v tomto případě došlo k nedůvodným průtahům, a to v rozsahu uváděném v návrhu, tj. od 5. 2. 2021 do 7. 4. 2021.

II.) **2 T 135/2019** (zanedbání povinné výživy), 1 obžalovaný. Obžaloba podána 21. 10. 2019. Dne 11. 12. 2020 bylo konáno hlavní líčení a byl vyhlášen rozsudek. V období od 1. 2. 2021 do 4. 3. 2021 byl spis k odvolání obžalovaného na odvolacím soudě, poté se zrušujícím usnesením vrácen. Dne 14. 4. 2021 urguje kárně obviněná zpráva z úřadu práce. Dne 17. 5. 2021 bylo nařízeno hlavní líčení na 4. 6. 2021 a následně k omluvě obžalovaného nový termín na 23. 7. 2021. Dne 23. 7. 2021 se konalo hlavní líčení, byl proveden výslech 1 svědkyně a opětovný výslech obžalovaného. Bylo odročeno za účelem vyžádání opětovné zprávy od úřadu práce na 20. 9. 2021. Tehdy se hlavní líčení neuskutečnilo – omluva obžalovaného a bylo odročeno na 11. 10. 2021, kdy byl vyhlášen rozsudek. Od 2. 12. 2021 do 16. 12. 2021 byl spis na odvolacím soudě a poté, po opakovaném zrušení prvostupňového rozsudku, byla věc přidělena jinému soudci.

Ze spisu vyplývá, že se jak co do předmětu řízení, tak do počtu obžalovaných či dílčích útoků nejednalo o mimořádně rozsáhlou trestní věc. Poté, co byl rozsudek vypracovaný kárně obviněnou opakovaně odvolacím soudem zrušen, jeví se mezidobí od vrácení spisu okresnímu soudu do data konání dalšího hlavního líčení (3 měsíce), jako nepřiměřeně dlouhé. Rovněž má kárný senát pochybnost, zda nebylo možné zajistit další zprávu od úřadu práce tak, aby mohlo být ve věci znovu rozhodnuto již při hlavním líčení dne 23. 7. 2021, aby následně nenastala další čtvrtletní prodleva před vyhlášením dalšího rozsudku. Proto i v této věci dospěl k závěru, že se kárně obviněná dopustila neodůvodněných průtahů v období od 4. 3. 2021 do 20. 10. 2021.

III.) **2 Nt 1/2022**. Jak již bylo uvedeno, jedná se o tvrzené kárné provinění zcela odlišného typu. Kárně obviněné bylo kladeno za vinu neúměrné účtování části platu v souvislosti s konáním vazebního zasedání v den pracovního klidu. Rovněž období, kdy k tvrzenému kárnému deliktu mělo dojít (29. 1. 2022), spadá mimo časový rámec určený dnem podání návrhu v této věci. S poukazem na tyto důvody vyloučil kárný senát při ústním jednání usnesením tento skutek k samostatnému projednání.

IV.) **2 T 76/2018** (zanedbání povinné výživy), 1 odsouzená. Dne 25. 7. 2018 byl vydán trestní příkaz a uložen trest odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let. Trestní příkaz nabyl právní moci 12. 9. 2018, zkušební doba tedy uplynula 12. 9. 2020. Dne 16. 10. 2020 referováno asistentkou kárně obviněné vyžádání posudků po skončení zkušební doby (referát však byl vypraven až 19. 11. 2020). Dne 15. 1. 2021 referován dotaz na odsouzenou k prokázání úhrady dluhu na výživném, obdobný dotaz na Úřad práce byl referován dne 18. 3. 2021. Dne 2. 6. 2021 bylo nařízeno veřejné zasedání na den 16. 7. 2021 „*ve věci ev. prodloužení zkušební doby podmíněného odsouzení*“. Dne 16. 7. 2021 se veřejné zasedání nekonalo z důvodu závady v doručení odsouzené a nový termín byl stanoven na 13. 8. 2021. Rovněž uvedeného dne se zasedání nekonalo v důsledku závady v doručení (nepodařilo se doručit ani prostřednictvím policie), obdobně pak ani 6. 9. 2021, kdy bylo zasedání odročeno na neurčito „*s ohledem na konec zkušební doby podmíněného odsouzení*“. Následuje úřední záznam ze dne 15. 9. 2021 o tom, že lhůta podmíněného odsouzení uplynula bez rozhodnutí soudu a došlo k osvědčení ze zákona dle § 83 odst. 3 tr. zákoníku.

Rovněž v tomto případě nelze postup kárně obviněné hodnotit jako bezprůtahový. Z povahy věci šlo i nyní o agendu jednoduchou, u které lze vycházet z referenčních dob zkrácených na polovinu oproti běžné trestní agendě. V tomto ohledu jsou prodlevy od poloviny října 2020 do ledna 2021 a poté do začátku června 2021 (s jednou urgencí v mezidobí) nepřiměřeně dlouhé. I v důsledku toho nebylo lze veřejné zasedání opakovaně provést a rozhodnout před uplynutím roční lhůty po uplynutí doby podmíněného odložení výkonu trestu. Kárný senát proto i v této věci shledal neodůvodněné průtahy od 3. 11. 2020 do 12. 9. 2021, kdy uplynula lhůta po uplynutí podmíněného odložení výkonu trestu.

V.) **2 T 27/2012** (poškození věřitele), 1 odsouzený. Rozsudkem okresního soudu ve spojení s rozsudkem odvolacího soudu byl odsouzenému uložen trest odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 4 let. Zkušební doba byla následně prodloužena o 1 rok a uplynula 30. 11. 2020. Následují dotazy na odsouzeného, zda začal splácet vzniklou škodu, ze dne 6. 1. 2021 a 25. 5. 2021. Dne 11. 9. 2021 činí kárně obviněná dotaz na insolvenčního správce, zda byla do seznamu přihlášených pohledávek v insolvenčním řízení doplněna i jedna ze specifikovaných pohledávek. Dne 7. 10. 2021 je referována žádost Okresnímu soudu v Ústí nad Labem a je vyžadováno specifikované usnesení o zahájení výkonu rozhodnutí s následným dotazem soudnímu exekutorovi, jaká částka byla vymožena, popř. zaplácena konkrétnímu oprávněnému. Dne 23. 11. 2021 bylo nařízeno veřejné zasedání na 30. 11. 2021, které se však nekonalo s tím, že roční lhůta uplynula bez rozhodnutí (úřední záznam ze dne 1. 12. 2021).

I v tomto případě je třeba označit postup kárně obviněné za nekoncentrovaný, a to zejména v první polovině roku 2021, kdy byly učiněny toliko dva dotazy na odsouzeného stran splácení způsobené škody. Rovněž následné mezidobí do září resp. října 2021 je dle názoru kárného soudu nepřiměřeně dlouhé a i v důsledku výše specifikovaných prostožů nebylo ve věci věcně rozhodnuto. Proto i nyní kárný soud shledal neodůvodněné průtahy v období od 1. 12. 2020 do 20. 10. 2021.

VI.) **2 T 32/2016** (násilí proti úřední osobě, ohrožení pod vlivem návykové látky), 1 odsouzený. Odsouzenému byl uložen úhrnný trest odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let. Zkušební doba uplynula 22. 7. 2019. Jakkoli ve věci nebylo nařízeno veřejné zasedání, ani zvolen postup podle § 330 tr. řádu, čímž kárně obviněná znemožnila rozhodnout o tom, zda se odsouzený ve zkušební době osvědčil, nemohl kárný senát zahrnout tuto věc do výroku o vině, neboť k počátku roční lhůty stanovené pro vydání tohoto rozhodnutí došlo již 22. 7. 2019 a marně uplynula 22. 7. 2020, tedy před počátkem shora vymezeného období rozhodného v této věci.

VII.) **2 T 35/2016** (zpronevěra), 1 odsouzený. Odsouzenému byl uložen souhrnný trest, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 3 let. Následně byla zkušební doba prodloužena o další 2 roky v souvislosti se souhrnným trestem. Zkušební doba uplynula dne 4. 2. 2020. Poté se ve spise nachází průběžná zpráva probační a mediační služby ze dne 3. 7. 2020 a závěrečná zpráva o průběhu dohledu ze dne 2. 12. 2020. Ta ústí v závěr, že odsouzený sice formálně plní podmínky dohledu, vzniklou škodu však v mezidobí neuhradil. Následuje referát s žádostí o posudky po ukončení zkušební doby spolu s dotazem na poškozené, zda jim byla uhrazena škoda. Tento referát však byl vypraven až 20. 3. 2021. Poškození v průběhu dubna a května 2021 sdělují, že jim odsouzený nic neuhradil. Dne 7. 6. 2021 kárně obviněná referuje mj. odsouzenému upozornění na možnost přeměny podmíněného trestu na trest nepodmíněný. Dne 11. 9. 2021 je nařízeno veřejné zasedání na 4. 10. 2021, to se však v důsledku omluvy odsouzeného nekonalo a bylo odročeno na 13. 12. 2021. Dne 2. 12. 2021 bylo nařízené veřejné zasedání odvoláno v důsledku zjištění o marném uplynutí roční lhůty dle § 83 tr. zákoníku a osvědčení se ze zákona.

V této věci je situace obdobná jako v předchozích věcech. Kárně obviněná nevěnovala rozhodování o osvědčení se, resp. o tom, že se podmíněně odložený výkon trestu vykoná, patřičnou pozornost. Po prodloužení doby podmíněného odkladu výkonu trestu se ve spise nacházejí v průběhu roku 2020 pouze 2 zprávy probační a mediační služby, z nichž rozhodně neplyne, že by podmíněný odklad výkonu trestu plnil svůj účel. Následuje, opět se značným zpožděním (až v březnu 2021), výzva poškozeným, a ačkoli je v důsledku takto laxního přístupu kárně obviněné nakonec nařízeno v červnu veřejné zasedání, to se ani opakovaně nepodařilo uskutečnit. Vše vyústilo i v tomto případě v marné uplynutí lhůty pro osvědčení se ze zákona, aniž by bylo v důsledku nečinnosti a neodůvodněných průtahů kárně obviněné řádně a včas rozhodnuto. Průtahy proto byly shledány v období od 3. 11. 2020 do 4. 2. 2021, kdy podle názoru kárného soudu již marně uplynula lhůta dle § 83 tr. zákoníku.

VIII.) **2 T 41/2016** (nedovolené pěstování rostlin obsahujících omamnou a psychotropní látku), 1 odsouzený. Trestním příkazem uložen trest odnětí svobody, jehož výkon byl odložen na zkušební dobu 2 let. Zkušební doba byla následně prodloužena o 2 roky a o dalších 6 měsíců. Zkušební doba uplynula dne 19. 11. 2020. Budiž uvedeno, že veřejné zasedání k poslednímu prodloužení zkušební doby bylo stanoveno postupně na termíny 11. 12. 2020, 1. 2. 2021 a 16. 4. 2021, kdy bylo odročováno z důvodu nevykázaného doručení odsouzenému a zjišťování místa jeho pobytu. Poté následuje referát z 2. 9. 2021 vypravený dne 27. 9. 2021 k vyžádání podkladů s poznámkou v závěru „osvědčení ze zákona 19. 11. 2021“.

I v tomto případě je třeba dát za pravdu kárnému návrhovateli, že kárně obviněná nenařídila po uplynutí doby podmíněného odkladu výkonu trestu veřejné zasedání, kde by bylo rozhodnuto o tom, zda se odsouzený osvědčil, či zda se uložený trest vykoná. Dílem se tak stalo i proto, že o v pořadí posledním prodloužení lhůty podmíněného odkladu výkonu rozhodnutí rozhodovala až v době, kdy již i tato následně prodloužená lhůta uplynula, a navíc se tak dělo značně neefektivně, veřejné zasedání muselo být opakovaně odročováno. Dále již spis neobsahuje, s výjimkou 1 referátu ke konci roční lhůty pro rozhodnutí, žádné podklady svědčící o postupu kárně obviněné směrem k vydání rozhodnutí. Naopak i v tomto referátu se poukazuje na konec roční lhůty a na skutečnost, že dojde k osvědčení ze zákona. Neodůvodněné průtahy proto byly shledány v období od 20. 11. 2020 do 20. 10. 2021 (podání kárného návrhu).

IX.) **2 T 191/2016** (zpronevěra), 1 odsouzený. Rozsudkem, který nabyl právní moci dne 3. 11. 2017, byl uložen trest odnětí svobody, jehož výkon byl odložen na zkušební dobu 3 let. Zkušební doba uplynula dne 3. 11. 2020. Referátem ze dne 10. 12. 2020 byly vyžadovány posudky po ukončení zkušební doby. Následuje referát z 5. 3. 2021, kterým je dotazován úřad práce, zda byla odsouzená vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání, referát ze dne 27. 5. 2021 adresovaný městskému úřadu k tomu, zda odsouzená uhradila poškozeným další částky (s výjimkou specifikovaných) a konečně ze dne 17. 8. 2021 znovu k městskému úřadu s dotazem, zda byla specifikovaná pohledávka přihlášená do insolvenčního řízení. Dne 7. 10. 2021 pak kárně obviněná komunikuje s notářkou stran přihlášení jedné z pohledávek do dědického řízení. Dne 19. 10. 2021 kárně obviněná poznamenává do spisu, že ke dni 3. 11. 2021 došlo k osvědčení ze zákona.

Rovněž nyní nedošlo po dobu jednoho roku k nařízení veřejného zasedání. Ze spisu neplyne, proč případně nebyly pokyny ukládané postupně v prosinci 2020 a v březnu, květnu a srpnu 2021 koncentrovány a požadované informace nebyly případně vyžadovány najednou. I nyní se jeví, že podstatným bylo pro kárně obviněnou formální provedení úkonu ve spise, spíše než skutečná snaha co nejdříve rozhodnout o osvědčení, nebo o nařízení výkonu podmíněně odloženého trestu. K průtahům tak docházelo v období od 4. 11. 2020 do 20. 10. 2021.

X.) **2 T 101/2017** (výtržnictví), 1 odsouzený. Trestní příkaz, kterým byl odsouzenému uložen trest odnětí svobody, jehož výkon byl odložen na zkušební dobu 2 let, nabyl právní moci dne 3. 10. 2017. Zkušební doba byla následně prodloužena o 1 rok a uplynula tak 3. 10. 2020. Dne 19. 11. 2020 byly vyžadovány posudky po ukončení zkušební doby. Dne 30. 12. 2020 předkládán dotaz OSZ Mělník k případnému rozhodnutí podle 330 odst. 4 tr. řádu (k rozhodnutí předsedy senátu), státní zástupce navrhuje nařídít ve věci veřejné zasedání. Dne 29. 1. 2021 referuje kárně obviněná vlastní asistence, aby byl spis předložen poté, kdy bude v rejstříku trestů vyznačen zápis o odsouzení v mezidobí. Dne 5. 3. 2021 dotaz na stav v trestní věci na též soudě (OS Mělník) – na průběh výkonu trestu obecně prospěšných prací. Tentýž dotaz opakovan dne 27. 5. 2021. Dne 11. 9. 2021 nařízeno veřejné zasedání ve věci prodloužení zkušební doby na 22. 9. 2021, které bylo odročeno „s ohledem na konec zkušební doby podmíněného odsouzení (k 3. 10. 2021 osvědčení ze zákona)“.

I nyní dospěl kárný soud k závěru, že kárně obviněná nepostupovala tak, aby bylo ve věci vydáno rozhodnutí bez neodůvodněných průtahů. Účelovosti a neefektivnosti úkonů kárně obviněné svědčí fakt, že byly formálně činěny dotazy mířící k nejbližším spolupracovníkům, které bylo jistě lze učinit bezformálně a podstatně rychleji (dotazy vlastní asistentce či na stav spisu v jiném soudním oddělení téhož soudu). Skutečností zůstává, že i nyní se kárně obviněné nepodařilo v roční lhůtě rozhodnout, když jediný a neúspěšný pokus nařídít za tímto účelem veřejné zasedání byl učiněn až v samém závěru této lhůty. Proto i v této věci shledal kárný soud průtahy, a to v období od 3. 11. 2020 do 3. 10. 2021.

XI.) **2 T 138/2017** (zanedbání povinné výživy), 1 odsouzená. Trestní příkaz, kterým byl uložen trest, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 1 roku, nabyl právní moci 16. 11. 2017. Následně byla zkušební doba prodloužena o další 2 roky a uplynula tak dne 16. 11. 2020. Dne 1. 12. 2020 referován asistentkou kárně obviněné dotaz na splácení dlužného výživného a posudky po ukončení zkušební doby. Dne 11. 2. 2021 vyžadována specifikovaná rozhodnutí policie. Dne 16. 3. 2021 referuje kárně obviněná, aby byl spis dán na lhůtu srpen 2021 s poznámkou „konec zkuš. doby PO 16. 11. 2021=pro soud.“ Dne 6. 10. 2021 urguje vyjádření svědka a dne 20. 10. 2021 vyzývá odsouzenou k doložení, že uhradila dluh na výživném.

Ani v tomto případě kárně obviněná nenařídila veřejné zasedání či nezvolila postup podle § 330 odst. 4 tr. řádu. Z jejího postupu v této věci se jeví, že tak ani neměla v úmyslu učinit (viz pokyn z března 2021). Proto i v tomto případě nezbyvá než uzavřít, že se dopustila neodůvodněných průtahů, a to v období od 17. 11. 2020 do 20. 10. 2021.

XII.) **2 T 81/2018** (maření výkonu úředního rozhodnutí), 1 odsouzený. Zde nebylo možné nedůvodně průtahy kárně obviněné shledat. Již z tvrzení kárného navrhovatele plyne, že zkušební doba, na kterou byl výkon trestu podmíněně odložen, uplynula dne 26. 7. 2019. Roční lhůta pro rozhodnutí o tom, zda se odsouzený osvědčil či zda se uložený trest vykoná, tak uplynula ještě před počátkem rozhodné doby v této kárné věci. Proto kárný soud tento spis do výroku o vině kárně obviněné nezahrnul.

XIII.) **2 T 115/2018** (ohrožení pod vlivem návykové látky), 1 odsouzený. Rozsudkem ze dne 10. 10. 2018 byl odsouzenému uložen trest odnětí svobody, jehož výkon byl odložen na zkušební dobu svou let. Rozsudek nabyl právní moci dne 10. 10. 2018, konec zkušební doby nastal dne 10. 10. 2020. Dne 30. 4. 2021 jsou vyžadovány posudky po ukončení zkušební doby podmíněného odsouzení, znovu pak 10. 8. 2021. Následuje referát ze dne 19. 10. 2021 o tom, že ke dni 10. 10. 2021 je odsouzený osvědčen ze zákona.

Ani nyní kárně obviněná nenařídila po uplynutí doby podmíněného odkladu výkonu trestu veřejné zasedání, kde by bylo rozhodnuto o tom, zda se odsouzený osvědčil, či zda se uložený trest vykoná. Po dobu více než půl roku po skončení zkušební doby pak nebyl ve spise učiněn žádný úkon. Proto i nyní se kárně obviněná dopustila neodůvodněných průtahů a to v období od 3. 11. 2020 do 10. 10. 2021.

XIV.) **2 T 171/2018** (zatajení věci), 1 odsouzený. Rozsudkem ze dne 22. 2. 2019 byl odsouzenému uložen souhrnný trest, jehož výkon byl odložen na zkušební dobu v trvání 2 let. Právní moc rozsudku nastala dne 5. 4. 2019. Odsouzenému byla do zkušební doby započtena zkušební doba předchozího odsouzení, a proto zkušební doba uplynula dnem 11. 10. 2020. Dne 25. 11. 2020 byla odsouzenému prodloužena doba výkonu trestu obecně prospěšných prací. Dne 4. 1. 2021 jsou vyžadovány posudky po ukončení zkušební doby podmíněného odsouzení. Dne 30. 4. 2021 je činěn dotaz na počet vykonaných hodin trestu obecně prospěšných prací. Dne 16. 7. 2021 se konalo veřejné zasedání k nevykonanému zbytku trestu obecně prospěšných prací.

I přestože se v průběhu rozhodného období konalo hlavní líčení a byl vyhlášen rozsudek o jiné trestné činnosti odsouzeného, ani v tomto případě nebylo nařízeno veřejné zasedání a nebylo rozhodnuto o tom, zda se podmíněně odsouzený osvědčil, či zda se podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná. Kárný soud tak shledal neodůvodněné průtahy v období od 3. 11. 2020 do 11. 10. 2021.

[38] S poukazem na právě uvedené nezbyvá kárnému soudu než přisvědčit kárnému navrhovateli, že v postupu kárně obviněné v jednotlivých trestních řízeních je zřetelná absence koncentrovanosti a koncepčního vedení řízení. Mnohdy kárně obviněná ve věci formálně sice úkon učiní, avšak její činnost je pouze rutinní v negativním smyslu toho slova. Z vedení trestních řízení není zřetelná jakákoli koncepce či delší časový výhled do budoucna, jakým směrem by se řízení mělo ubírat, kdy by mělo skončit a jak jej zefektivnit. Kárně obviněná bere skutečnosti, pro které nebylo lze hlavní líčení provést, v zásadě toliko pasivně na vědomí, nelze vypořádat úsilí objektivním či subjektivním těžkostem (např. při doručování vyrozumění účastníkům) předcházet. Řízení v důsledku toho trvají neúměrně dlouho, počty nařízených a následně odročovaných hlavních líčení, jakož i celková délka řízení, neodpovídají složitosti projednávaných věcí. To pak vede k propadu ve výkonnosti celého soudního oddělení. Obtíže se zajištěním účasti u hlavního líčení, jimž ostatně čelí i ostatní soudci, se mohou toliko násobit, pokud jsou hlavní líčení opakovaně odročována bez zavinění těch, kteří se k nim naopak dostaví. Nejednou došlo k odročení nařízeného hlavního líčení v situaci, kdy obžalovaný k němu (patrně opomenutím) nebyl vůbec volán. V některých případech jsou účastníci k hlavnímu líčení voláni pozdě, v důsledku čehož pak není vykázáno doručení či není zachována zákonná lhůta k přípravě. Kárně obviněná pak vzhledem k prodlužující se délce řízení ztrácí přehled o rozsahu předtím provedeného dokazování, což je zjišťováno až při následném hlavním líčení a jsou pak opakovány důkazy, které již byly předtím provedeny. Hlavní líčení rovněž nebyla v některých případech nařízena v zákonné lhůtě po podání obžaloby. Kárně obviněná rovněž náležitě nezohledňovala, zda se v konkrétním případě jedná o vazební věc a neuzpůsobila tomu plánování úkonů v řízení. Problematickou se pak, zejména u věcí vyžadujících rozsáhlejší dokazování, jeví rovněž situace, kdy nejsou při hlavním líčení vyslechnuti všichni dostavivší se svědci či znalci a hlavní líčení je odročeno, ačkoli jeho pokračování vzhledem k pracovní době soudu objektivně nic nebrání.

[39] Podle § 330 odst. 1 věty první tr. řádu o tom, zda se podmíněně odsouzený osvědčil, nebo zda se nařídí výkon podmíněně odloženého trestu, rozhodne soud ve veřejném zasedání. O osvědčení, o nařízení výkonu trestu, o ponechání podmíněného odsouzení v platnosti nebo o prodloužení zkušební doby rozhoduje senát nebo samosoudce (§ 314a) usnesením (§ 119

odst. 1 a § 134 a násl.) z úřední povinnosti, tedy i bez návrhu (§ 2 odst. 4), ve veřejném zasedání (§ 232 až 238) (ŠKVAJN, Petr. § 330 [Rozhodnutí o osvědčení]. In: ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 3789). Od 1. 1. 2022 pak § 330 odst. 1 tr. řádu obsahuje toto pravidlo výslovně. Neobstojí proto argument kárně obviněné, že státní zástupce ani odsouzený takový postup v tomto druhu řízení ve vytykánych věcech nenavrhovali. Není správný rovněž názor, že je třeba pro účely kárného řízení prokázat, že osvědčení nastalo „nesprávně“. Kárně obviněné není kladeno za vinu, že byl ze zákona osvědčen někdo, kdo osvědčen být neměl, ale to, že v roční lhůtě pro vydání takového rozhodnutí prokazatelně nerozhodla. Jinými slovy, není jí vytykána věcná nesprávnost – že je za osvědčeného považován ze zákona někdo, kdo měl vykonat podmíněně odložený trest odnětí svobody, ale to, že v řízení nečinila včasné a koncentrované kroky, aby včas rozhodla. Právě absence procesním předpisem předpokládaného postupu směrem k vydání rozhodnutí může být, i s odkazem na judikaturu kárného soudu (viz odst. 35), kárným proviněním, neboť tím může být ohrožena důvěra v odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Zákonná fikce v § 83 tr. zákoníku je pojistkou pro případy, kdy k rozhodnutí nedojde, nikoli universálním prostředkem k tomu, aby se soudci vyhýbali vydání procesním předpisem předpokládaného rozhodnutí. Nedůvodnou je rovněž námitka, že kárně obviněná není oprávněna podat proti rozhodnutí podle § 330 stížnost. Míří totiž k § 330 odst. 4 tr. řádu, nikoli ve znění v době spáchání kárného provinění. To umožňovalo vydat rozhodnutí podle § 330 odst. 1 se souhlasem st. zástupce předsedovi senátu. S účinností od 1. 1. 2022 je v tomto ustanovení obsažena jiná úprava.

[40] Podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je kárným proviněním soudce zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Podle § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je soudce a přísedící povinen vykonávat svědomitě svou funkci a při výkonu funkce a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. S poukazem na shora uvedené důvody dospěl kárný senát k závěru, že došlo ke skutečnostem, které kárný navrhovatel kárně obviněné vytykal. Kárně obviněná se kárného provinění dopustila.

VII.

[41] Kárný navrhovatel vytykal kárně obviněné v podání ze dne 8. 3. 2022 nedůvodné průtahy též v celkem 45 spisech uvedených pod bodem I. tohoto podání. Časově mělo k průtahům docházet v období po podání původního návrhu v této věci (od konce října 2021). Nejzazší průtah podle něj trval do 6. 4. 2022 (spis 2 T 13/2021, uvedený pod bodem I. 44 podání). Jak již bylo uvedeno, kárný delikt spočívající v neodůvodněných průtazích je deliktem trvajícím. Je ukončen buď tím, že soudce odstraní průtahový stav, nebo je proti soudci z tohoto důvodu podán kárný návrh. Důsledkem podání kárného návrhu je *de iure* ukončení skutku spočívajícího v neodůvodněných průtazích. Pokud tento stav přetrvá i po podání kárného návrhu, je třeba na tyto stále přetrvávající průtahy nahlížet jako na nový skutek a případně proti nim brojit novým kárným návrhem. Kárně obviněný je v takovém případě v jiné procesní pozici, než je tomu v případě prvního kárného návrhu. Případné uznání viny má následně význam zejména při úvaze o druhu a výši následného kárného opatření. Ustanovení § 88 zákona o soudech a soudcích stanoví horní hranici kárného opatření v podobě snížení platu rozdílně v závislosti na tom, zda se kárně obviněný opětovně dopustil kárného provinění poprvé, či v době před zaházením kárného opatření (§ 88 odst. 1 písm. b). Judikatura kárného soudu je proto zdrženlivá k možnostem kárného navrhovatele podaný kárný návrh následně rozšiřovat (např. již zmíněný rozsudek ve věci Maxa III). To neplatí pro případné doplňování návrhu o skutečnosti vztahující se u nedůvodných průtahů k období před podáním původního kárného návrhu, neboť nic

nebrání dodatečnému tvrzení, že si soudce své povinnosti řádně neplnil i z dalších tvrzených důvodů.

[42] V případě spisů specifikovaných v bodě I. návrhu ze dne 8. 3. 2022 se tedy jedná o nový skutek. Kárný navrhovatel předložil k tomuto návrhu mimo jiné výpis z absencí kárně obviněné. Vyplyvá z něj, že kárně obviněná byla v pracovní neschopnosti v období od 26. 10. 2021 do 16. 11. 2021 z důvodu rehabilitace v lázních, dne 23. 11. 2021 a následně v období od 29. 11. 2021 do 14. 1. 2022 z důvodu onemocnění covidem. Následně v období ledna 2022 byla ještě 7x minimálně část pracovního dne mimo pracoviště (zpravidla kontroly u lékaře). V průběhu února 2022 pak takto nebyla na pracovišti plnou pracovní dobu v 11 dnech (čerpání dovolené, rehabilitace, účast u neodkladných úkonů trestního řízení). Z obdobného důvodu bylo takto zasaženo v březnu 2022 celkem 7 pracovních dnů. Jestliže je výše vymezené období třeba považovat za samostatný skutek, z celkového přibližně pětiměsíčního období pak kárně obviněná na pracovišti nebyla po téměř celou první polovinu ze zdravotních důvodů. Za této situace proto nezbylo kárnému soudu, než kárně obviněnou kárného obvinění v této části zprostit, neboť vytýkané jednání kárným proviněním nebylo. Kárnému navrhovateli lze přisvědčit, že je odpovědností každého soudce následně organizovat svoji činnost tak, aby vzniklé výpadky, byť způsobené objektivními (zdravotními) důvody, eliminoval. Protože však bylo rozhodné období vymezeno relativně krátce, obviněné ve výkonu soudcovské činnosti bránila objektivní překážka po jeho podstatnou část a i při zohlednění vymezené referenční doby pro úkon ve věci, nebylo lze v této části dospět k výroku o vině.

VIII.

[43] Kárný navrhovatel požadoval, aby kárný soud uložil kárně obviněné kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 6/2002 Sb. – odvolání z funkce soudce. Kárný soud tímto návrhem není vázán. Podle § 88 odst. 1 zákona o soudech a soudcích lze uložit soudci podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření:

- a) důtku,
- b) snížení platu až o 30 % na dobu nejvíce 1 roku a při opětovném kárném provinění, jehož se soudce dopustil v době před zaházením kárného opatření, na dobu nejvíce 2 let,
- c) odvolání z funkce předsedy senátu,
- d) odvolání z funkce soudce.

[44] Pro určení odpovídajícího kárného opatření je podstatná závažnost kárného provinění, opakovanost kárného postihu a okolnosti polehčující a přitěžující. Kárný soud v daném případě vycházel ze zásady, podle níž: „základním smyslem kárného řízení je mj. ochrana integrity soudcovského stavu, nezávislosti a nestrannosti soudců a soudní moci a důvěry veřejnosti v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů (...) Funkce soudce představuje v profesním i mimoprofesionálním působení pozici ústavního činitele, u které je naprosto nezbytné vyžadovat co nejpřísnější plnění povinností, které jsou s výkonem této funkce spojeny“ (srov. rozhodnutí ze dne 18. 2. 2015, č. j. 13 Kss 6/2014 - 138). Při úvaze o kárném opatření měl kárný soud na zřeteli všechny v řízení prokázané skutečnosti. Skutek, kterým byla kárně obviněná uznána vinnou, spočívá v porušení povinnosti soudce, která je s výkonem jeho funkce spojena a jejíž řádné plnění se odráží v důvěře společnosti v soudcovský stav.

[45] Podstatnou přitěžující okolností na straně kárně obviněné je to, že se nedůvodných průtahů dopustila v době, kdy měla poloviční nápad v základní agendě v rejstříku T. Byla oproti ostatním soudcům na trestním úseku zásadním způsobem zvýhodněna, ostatní soudci byli opatřením vedení soudu naopak znevýhodněni, neboť absolutní množství nápadu bylo mezi soudce rozloženo nerovnoměrně. Vedení soudu tak postupovalo právě proto, aby se situace v soudním oddělení 2 T stabilizovala a aby kárně obviněná snížila aktuální počet nedodělků.

Takto zvýhodněna byla po celé rozhodné období. Přesto se v důsledku neefektivního vedení soudních řízení situace nadále zhoršovala. Jde proto o ještě závažnější kárné provinění, než pokud by byl kárně obviněný zachován dosavadní nápad ve výši 100% nápadu připadajícího na jednoho soudce.

[46] S tím souvisí i zřetelně negativní stanovisko soudcovské rady Okresního soudu v Mělníku ze dne 26. 11. 2021. Jakkoli se do něj patrně do určité míry promítá i to, že ostatní soudci trestního úseku v důsledku snížení (a posléze zastavení) nápadu kárně obviněného v základní agendě vyřizují část přidělené agendy de facto za ni, ani ostatní ve stanovisku uvedené skutečnosti kárně obviněného nesvědčí. Kárně obviněná je soudkyně s mnohaletou soudcovskou zkušeností. Nevyvráceno zůstalo tvrzení soudcovské rady o absenci jakékoli profesní aktivity nad rámec plnění pracovních povinností v nejnutnější míře. U zkušeného soudce lze jistě v určitém rozsahu zohlednit, oproti požadavku na absolutní výkonnost kvantifikovatelnou počtem skončených věcí, případné odborné působení na služebně mladší kolegy, jeho profesní autoritu na pracovišti. Nic takového však nebylo v kárném řízení ani tvrzeno.

[47] Za závažnou přítěžující okolnost je třeba považovat i to, jak hodnotí kvalitu výkonu soudcovské činnosti jednotlivé odvolací senáty krajského soudu rozhodující o opravných prostředcích proti rozhodnutím kárně obviněného. Bez výjimky se shodují v negativním hodnocení rozhodovací činnosti kárně obviněného a vytýkají jí v zásadě to, co jí vytýká kárný návrhovač. Tedy nekoncentrované a neefektivní vedení soudního řízení, které rozhodnutí věci oddaluje a činí jej odborně nekvalitním. Nejde tedy o případ, kdy by bylo řízení vedeno zdlouhavě za účelem provedení dokazování v maximálním možném rozsahu, které by poté vyústilo v sice pozdní, avšak odborně kvalitní rozhodování, kladně hodnocené odvolacím soudem (srov. rozhodnutí kárného soudu sp. zn. 16 Kss 2/2020). Na tom nemůže nic změnit ani usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 4. 11. 2021, č. j. 14 To 646/2021-39. Kárně obviněná jej při ústním jednání předložila bez bližšího zdůvodnění. Patrně akcentuje odst. 13 jeho odůvodnění, kde odvolací soud mimo jiné uvádí, že řízení v uvedené věci probíhá „plynule a soustředěně“. Ani dílčí část odůvodnění jedné konkrétní věci však nemůže zpochybnit a sama o sobě vyvrátit hodnocení rozhodovací činnosti kárně obviněného jako celku, provedené více odvolacími senáty.

[48] Kárný návrhovač opakovaně zmiňoval, že u kárně obviněného postrádá náležitou míru sebereflexe, nastalou situaci kárně obviněná podle jeho názoru vůbec nereflektuje. Obdobně k tomu vyznívá i stanovisko soudcovské rady (č. l. 18 spisu), které hovoří mimo jiné o popírání vytkaných nedostatků. Jakkoli kárný senát nezpochybňuje právo kárně obviněného k věci nevypovídat či oprávnění nevyužít ve věci posledního slova, při rozhodování neměl k dispozici vlastní vyjádření kárně obviněného, ze kterého by si mohl učinit lepší představu o tom, jak se kárně obviněná k celé situaci staví. Závěru o existenci potřebné sebereflexe však nesvědčí např. názor považující hodnocení soudců odvolacího soudu za „kádrové posudky“ na kárně obviněnou (viz stanovisko k rozšíření kárného návrhu č. l. 74).

[49] Kárně obviněná ve stanovisku ke kárnému návrhu ze dne 31. 1. 2022 a při ústním jednání uvažovala, zda není podání kárného návrhu motivováno tím, „aby i z důvodu věku a záměru proměny složení a omlazení soudců u Okresního soudu v Mělníku rezignovala a v justici tak uvolnila místo“. Kárný návrhovač tuto motivaci k podání kárného návrhu kategoricky popřel. K výzvě kárného soudu, aby svá tvrzení rozvinula a předložila k nim důkazy, předložila kárně obviněná při ústním jednání kopii komunikace s předsedou Krajského soudu v Praze z dubna a května 2022. Ten ji požádal o dostavení se ve stanoveném termínu, kárně obviněná se omluvila pro nařizené hlavní líčení a veřejné zasedání s tím, že pokud se má dostavit v souvislosti s kárným návrhem, má v této věci právního zástupce. Předseda jí navrhl setkání v uvedený den kdykoli později, kárně obviněná specifikovala svůj pracovní program s důrazem na to, že projednává

složitou věcí starší 5 let, kde si nemůže dovolit odročit. Požádala proto o jiný termín, aby se mohla dostavit se svým právním zástupcem. K tomu předseda krajského soudu uvedl, že měl v úmyslu za přítomnosti místopředsedy krajského soudu probrat s kárně obviněnou některé otázky související s jejím pracovním vztahem soudkyně u okresního soudu. Z jejího přístupu získal dojem, že o nabízenou schůzku nemá zájem, ačkoli je evidentní, že jejím obsahem nemohlo být projednání kárného návrhu. Proto další termín nenabídl s vyjádřením ochoty se setkat v případě opravdového zájmu kárně obviněné. Kárný soud neshledal v předložené korespondenci žádnou oporu pro názor kárně obviněné o tvrzené motivaci k podání kárného návrhu. Co však kárný soud přesvědčuje o nedůvodnosti tohoto argumentu, je především změna rozvrhu práce pro roky 2020 a následující, upravující poloviční snížení a posléze úplné zastavení nápadu kárně obviněné v agendě T. Pokud by měl kárný návrhovač skutečně motivaci, kterou mu kárně obviněná připisuje, postupoval by dozajista jinak.

[50] Kárný soud při úvaze o druhu a výši kárného opatření uvažoval i o skutečnostech svědčících ve prospěch kárně obviněné. Kárnému návrhu čelí poprvé, dosud jí nebylo kárné opatření uloženo. Účelem kárného řízení je ochrana integrity soudcovského stavu, nezávislosti a nestrannosti soudců a soudní moci a důvěry veřejnosti v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Aby mohlo být tohoto účelu i prostřednictvím kárného opatření dosaženo, měla by být, pokud to povaha projednávané věci umožňuje, po projednání kárného návrhu a uložení kárného opatření dána kárně obviněnému možnost, aby smysl a účel kárného řízení následně reflektoval v následné soudcovské činnosti.

[51] Kárný soud zohlednil i to, že kárný návrh nebyl procesně úspěšný v celém rozsahu. Shora bylo podrobně vysvětleno, ve kterých trestních věcech nebylo lze názoru kárného návrhovače o nedůvodných průtahích vyhovět. Rovněž byla kárně obviněná zproštěna kárného obvinění pro skutek I. rozšíření návrhu ze dne 8. 3. 2022.

[52] Při úvaze o přiměřenosti uloženého kárného opatření měl kárný soud konečně na zřeteli i to, že rozhodné období, pro které hodnotil existenci nedůvodných průtahů v řízeních, se celé nacházelo v době, kdy byla celá společnost sužována pandemickou krizí. Ta se nutně projevila i v některých trestních věcech, jejichž projednání bylo v návrhu vytýkáno. Některá nařízená hlavní líčení byla odročována z důvodu karantén či onemocnění účastníků či obdobných potíží členů senátu. Šlo o stav, který obdobným způsobem jistě zasáhl i ostatní (nejen) soudce. Skutečností však je, že bylo mnohdy obtížně na něj okamžitě efektivně reagovat, jakkoli ani tato skutečnost nemůže zjištěná čtená pochybení sama o sobě ospravedlnit.

[53] Na základě všech těchto skutečností dospěl kárný senát k závěru, že odpovídajícím kárným opatřením je snížení platu o 30 % na dobu 12 měsíců podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 13. září 2022

Mgr. David Hipšr
předseda kárného senátu